

ДАРЯ СИМЕОНОВА

ЛЕОН ЛУЧЕВ

ПЕРИС УАМБУИ

СТИВ МАТИАС

ДАРЯ ДИМИТРОВА

ЛАМАР МУНЕНЕ

МАЙКА

филм на ЗОРНИЦА СОФИЯ
вдъхновен от истинска История

13 В КИНАТА ОТ ЯНУАРИ

MQ PICTURES СЪС СЪДЕЙСТВИЕТО НА НАЦИОНАЛЕН ФИЛМОВ ЦЕНТЪР В КОПРОДУКЦИЯ С ОСТЛИХТ ФИЛМ ПРОДУКЦИОН, ФОКУС МЕДИЯ, НЮ БОЯНА ФИЛМ
СЪС СЪДЕЙСТВИЕТО НА ЦЕНТРАЛЕН-ГЕРМАНСКИ МЕДИЕН ФОНД И ХЪРВАТСКИ АУДИО-ВИЗУАЛЕН ЦЕНТЪР ПРЕДСТАВЯТ
ДАРЯ СИМЕОНОВА ЛЕОН ЛУЧЕВ ДАРЯ ДИМИТРОВА ПЕРИС УАМБУИ СТИВ МАТИАС ЛАМАР МУНЕНЕ
ПРОДУЦЕНТИ ЗОРНИЦА СОФИЯ, ПЕТЪР МИНЧЕВ КОПРОДУЦЕНТИ МАРСЕЛ РЕНЦ, КЛАРИТА КРАТОХИЯ, ИРЕНА МАРКОВИЧ, ЯРИБ ЛЕРНЕР ОПЕРАТОР КРУМ ЛУИС-АЛБЕРТО РОДРИГЕС
МОНТАЖ МАТИН САВОВ, ВИКТОРИЯ РАДОСЛАВОВА ХУДОЖНИК КАЛИНА ЧЕЛБЕВОВА АС ХУДОЖНИК МАЙКЪЛ СИЛВА ХУДОЖНИЦИ КОСТУМИ ЕКА БИЧИНАШВИЛИ, СОФИЯ ОРИСАНУ
ДИЗАЙН ЗВУК ДУБРАВКА ПРЕМАР ЗВУК НА ТЕРЕН ИОХАНЕС ДОВЕРЕНЦ, ИВАЙЛО НАЦЕВ ЗВУКОВ МИКС КРИСТОФ ВЕЧОРЕК, ИВАН АНДРЕЕВ, СВЕТОЗАР ГЕОРГИЕВ МУЗИКА ДАРКО МАРКОВИЧ
СЦЕНАРИСТИ МИГЛЕНА ДИМОВА, ЗОРНИЦА СОФИЯ РЕЖИСЬОР ЗОРНИЦА СОФИЯ

М А Й К А

копродукция на България, Германия и Хърватия
със съдействието на Национален Филмов Център,
Mitteldeutsche Medienförderung,
HAVC Croatian Audiovisual Centre and
Nu Boyana Films

Сценарий

Зорница София и Миглена Димова

Вдъхновен от живота и дейността на

Елена Панайотова

Развит със съдействието на SCRIPTEAST

Сценарен доктор

Том Абрамс

Найроби, Кения
София, България,
2020

MQ PICTURES
info@mqpictures.eu
zornitsa.sophia@gmail.com

Пред-продукционна бележка: Филмът е на български, английски и малко суахили. Когато за пръв път говори персонаж, е указан езика, на който говори и следващият диалог е на същия език, докато е указана промяна.

След-продукционна бележка: Сцените с децата от сиропиталищата в Кения и в България са документално-автентични и/или импровизирани и са впоследствие адаптирани към сценария, както и сценарият към тях. Заради този между-жанров процес някои сцени са презаснемани, за да да бъдат адаптирани към заснетия автентичен материал, включително към интервюто на реалната Елена Панайотова накрая на филма. То беше снимано за "зад кадър" видео (но на Alexa) и решението да бъде част от филма промени характера на финала и отчасти на филма. Решението лицето, вдъхновило историята, да играе късната версия на Елена в последните сцени в Кения беше взето след това интервю, с намерение да затвърди усещането за реализъм и автентичност.

1 ЕКСТ. ЦЕНТЪРЪТ НА НАЙРОБИ – ЗАЛЕЗ 1

На покрив в центъра на Найроби, заобиколен от небостъргачи и недовършени строежи, сред варелите с вода и жици, стои фигура на ЖЕНА в гръб. Тя е завита в **червено масайско одеало**. Край нея – само птици летят.

Жената стои на ръба на покрива и гледа града от високо, чувайки отдалеч музиката на–

2 ЕКСТ. ГЕТО КИБЕРА (КЕНИЯ) – ДЕН 2

Екстатичен екзотичен ритуал, честваш раждането на дете в една от църковните общности в Кибера, Найроби.

В гетото Кибера между тенекиени или кирпичени постройки и огради от гофрирана ламарина с реклами в ярки цветове, десетки африканци танцуват по "улица", движейки се в цветна процесия.

Някои са в странни костюми. Музиката гърми и трещи, в забързващ ритъм. Някои хора са в транс. Начело на процесията – Знаменосец вее огромно знаме. Знамето прилича на... българско.

Веднага след Знаменосеца ЖЕНА подхвърля БЕБЕ във въздуха докато танцува. Миг, два – и отминават напред.

Групичка деца спират танца си, заглеждат се в камерата, сочат НИКОГО, смеят се на човека, когото гледат.

СИН ПЛАТ, сякаш "небе", се вее в небето.

Началните надписи върху "небето" свършват.

НА ОСТРО/ПРЕДИ ВРЕМЕ:

3

ИНТ. ТЕАТРАЛНА СЦЕНА (ЛАЙПЦИГ, ГЕРМАНИЯ) - ДЕН

3

ЕЛЕНА, 32, е на сцената в стилна червена рокля. Наоколо работници довършват футуристичен метален сет, съставен от варели, увиснали на вериги и боядисани в синьо. Чува се дъжд.

Елена се оглежда, хваща един варел, дърпа го надолу.

РАБОТНИК

(на английски)

Госпожо! Господи! Моля Ви, кажете ни
какво искате и ние ще го оправим.

Елена сякаш не чува мъжа, продължава да пренарежда декора по сцената. Двата работници я следват безпомощно.

ЕЛЕНА

(към актьорите)

Андреас, ела тук. Питър, ти тук!

Актьорите АНДРЕАС, 30 и ПИТЪР, 34, веднага застават на оказаните от Елена места до варелите.

ЕЛЕНА

Балансирайте ги и...

(на себе си, затваряйки очи)

И сега дъждът да спре.

Елена отваря очи към тъмната зала.

ЕЛЕНА

Спрете дъжда!

(вика с всички сили)

Спрете дъжда, моля!

Звукът на дъжда рязко спира.

ЕЛЕНА

Йес!

Елена поглежда вдъхновена актьорите.

ЕЛЕНА

Стойте така.

Елена хуква зад кулисите, събувайки обувките си на високи токове.

4 ИНТ. ОТ МОСТИКА: ТЕАТРАЛНА СЦЕНА (ЛАЙПЦИГ, ГЕРМАНИЯ) – ДЕН 4

Елена се качва на високото металното скеле-мост, оглежда отвисоко сцената. Изглежда доволна.

ЛЕОН (И.К.)

Любооов!

Елена е изненадана. Долу, на сцената, иззад кулисите, се подава огромен букет цветя, носен от стилно облечен мъж, ЛЕОН МАЙЕР, 5.

ЕЛЕНА

Какво правиш тук?!

ЛЕОН

Как е моята Хубава Елена?

Леон трополи по скелето, качва се на платформата при нея.

ЕЛЕНА

(към актьорите долу)

Момчета, вървете да се приготвяте.

(към Леон)

Ти не трябва ли да си другаде?

ЛЕОН

Избягах от саунд чека.

ЕЛЕНА

Как можа!

ЛЕОН

Обичам те.

ЕЛЕНА

И аз те обичам.

Леон я целува страстно, увлича и нея.

ЛЕОН

Съжалявам, че ще изпусна немската ти премиера, но съм убеден, че ще надмине това, което видях.

Знаеш, нали?

Той я поглежда, очаква потвърждение-

ЕЛЕНА
Надявам се...

Леон продължава да я гледа в очакване.

ЕЛЕНА
Щастлива съм.

ЛЕОН
Колко?

ЕЛЕНА
Много... Много, много.

Леон я задушавя в прегръдка. Тя го отблъсква.

ЕЛЕНА
Тръгвай! Ще закъснееш!

ЛЕОН
На добър час!

ЕЛЕНА
Чао!

Леон хуква надолу.

Елена остава сама на мостика. Оглежда за последен път сцената долу, вижда как -

Самата тя ходи по празната сцена... а зад нея детски букви изписват колебливо заглавието:

М А Й К А

5 ЕКСТ. КОЛА/УЛИЦА (СОФИЯ) - ДЕН

5

Елена и Леон са в спряна кола.

ЛЕОН
Елена, наистина ли?

ЕЛЕНА
Ами... не знам. Не ми е идвало известно време.

ЛЕОН
Направи ли си тест?

ЕЛЕНА

Не още. Бях заета с репетициите и...

Елена се замисля.

ЕЛЕНА

Ти... искаш ли го?

ЛЕОН

ТИ искаш ли го?

ЕЛЕНА

Аз искам да сме щастливи!

Леон се изсмива.

ЛЕОН

Не знаех, че не сме. Щастieto не е
нещо извън нас. И то не идва с
притежания.

ЕЛЕНА

Бебето не е "притежание", Леон!

Леон запалва колата. Понечва да потегли, но се спира и изключва
колата отново.

Обръща се към Елена.

ЛЕОН

Получих предложение да преподавам
два семестъра в „Джулиард“.

ЕЛЕНА

Джулиард?!

ЛЕОН

Да... Още не съм им отговорил.
Може да се окаже, че ще прекарам
известно време в Щатите а и... не
знаех, че може би очакваме бебе.

ЕЛЕНА

Ами, ако не очакваме?

ЛЕОН

Тогава... ще се наложи да отложим за
малко опитите.

Елена се обръща на другата страна.

ЛЕОН

ЕЛЕНА
(на себе си)
Каква програма!
(към Леон)
Радвам се за теб.

Елена затръшва вратата.

ИНТ. УЛИЦИ (СОФИЯ) - ДЕН

6

Вали дъжд. Елена върви по улицата сред хора, само тя няма чадър.

7 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ЕЛЕНА (СОФИЯ) - ДЕН 7

Елена седи сама на масата и нищо не прави.

Леон влиза, говорейки разпалено по телефона, не забелязва Елена.

ЛЕОН
Ало, Елза?... Супер, как е сестра
ти?... Наистина ли? Прегърни я от
мен... Не, чуй ме сега. Какво ще
кажеш да отидем до зоопарка
следващия месец?

Леон чак сега забелязва Елена. Вади бутилка вино от хладилника.

ЛЕОН
(по телефона.)
Ще издържиш ли толкова?

Леон отива до масата и слага бутилката пред Елена.

ЛЕОН
(по телефона)
Обичам те, принцесо... Аз теб
повече! Чао.

Леон затваря телефона и сяда срещу Елена. Вижда лекарства и рецепти пред подредени на масата пред нея.

ЛЕОН
Добре ли си?

ЕЛЕНА
Бях на доктор.

ЛЕОН
И какво каза докторът?

ЕЛЕНА
Опасявам се, че ще е трудно да
забременея и... да родя.

Леон става, заобикаля масата и прегръща Елена. После взима главата ѝ в ръце и я поглежда в очите, обяснява бавно, като на дете-

ЛЕОН
Ти си артист, Елена - ти раждаш
всеки път, когато режисираш.

ЕЛЕНА
Предписаха ми хапчета за стимулация,
инжекции... Мисля си... дали да не
започнем да пробваме веднага...
Можеш ли да отложиш „Джулиард“?

Леон се изправя.

ЛЕОН
Класът ми ще се казва "Леон Майер:
дирижирайки своя път в музиката"!

ЕЛЕНА
Аха. Значи няма да пробваме.

Елена рухва. Леон кляка пред Елена.

ЛЕОН
Ама аз не заминавам веднага, любов
моя... Ще дойда с теб сега в Широка
лъка. Имаме цял месец.

ЕЛЕНА
Цял месец!

ЛЕОН
Цял месец...

ЕЛЕНА
Една яйцеклетка време.

ЛЕОН
Ще дам най-доброто от себе си.

Той я вдига на ръце, носи я до дивана и я събаря на него. Леон я размеква с ласки.

Любов.

8 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ЕЛЕНА (СОФИЯ) - ДЕН 8

Елена, гола, лежи на спалнята с изправени крака облежнати на стената в нещо като поза "свещ". Леон се намества до нея и също вдига крака на стената.

ЕЛЕНА
Какво правиш?

ЛЕОН
Е нали пробваме?!

Елена му се смее.

9 ЕКСТ. ШИРОКА ЛЪКА (БЪЛГАРИЯ) - ДЕН 9

ЖЕНА пее традиционна родопска песен, бавна, тъжна и космична.

10 ЕКСТ. ПЛОЩАД (ШИРОКА ЛЪКА) - ДЕН 10

НВ. сцената с децата от сиропиталището (и всички подобни) е частично импровизирана и адаптирана към сценария и той към нея.

Близки планове на двама възрастни дядо Никола и леля Ленче, която пее, на около 70, седят в изтърбушен бус без колела, паркиран на ръба на стръмна уличка в село Широка Лъка, Родопска планина. Леля Ленче спира да пее.

ВИКТОРИЯ (О.С.)
(на български)
Браво, лельо Ленче. Благодаря.

Виждаме, че Елена снима с малка видеокамера.

ВИКТОРИЯ
Това за спектакъла за родовата памет. „Торна“, нали знаеш какво означава?

ДЯДО НИКОЛА

Знаем - „тръгнах“. А къде ще го
гледаме това нещо?

ВИКТОРИЯ

Това е за театъра, дядо Никола,
който с Елена правим. В София и в
Лайпциг.

ДЯДО НИКОЛА

София и какво беше това другото?

ЕЛЕНА

Лайпциг. По-далеч от София.

ДЯДО НИКОЛА

А, ясно.

Детска глъчка наближава.

ЛЕЛЯ ЛЕНЧЕ

Чакай да си нахраним пиленцата.

Дядо Никола поглежда към улицата. Леля Ленче вади топъл хляб.
Елена обръща видеокамерата към:

ПРЕЗ КАМЕРАТА: Рояк деца (между 6 и 12 години), предимно от
ромски произход, се задават, тичайки по калдъръма.

Децата ги заобикалят. Леля Ленче им раздава по парче хляб, ръси
го с чубрица.

ВИКТОРИЯ

От къде се взеха всички тия деца?

БАБА ДАНА

Ей там отсреща на хълма, от
сиропиталището.

ВИКТОРИЯ

Ама, вие защо не сте на училище?

АКИФ

Аз го завърших.

ВИКТОРИЯ

Така ли?! Майка ти знае ли това?

ЕЛЕНА

(шепне)

Виктория, не чу ли, те нямат
родители...

ЗЮМБЮЛ, 8
Как, ма како, как да нямаме
родители?! Аз си имам майка. Акиф
също. А брат ми Хасан си има и баща!

ЕЛЕНА
Колко интересно.

Елена приближава камерата към децата.

АКИФ, 10
И аз имам родители!

ВСИЧКИ ДЕЦА
(едно върху друго)
И аз имам... и аз... и аз!

ВИКТОРИЯ
И къде са те сега?

БАРИЯ, 6
Ами, вкъщи са си... в Чепеларе.

ЗЮМБЮЛ
В Смолян!

Виждаме децата през камерата на Елена.

ВИКТОРИЯ
И от кога не сте ги виждали?

БАРИЕ
От Новата година!

ЗЮМБЮЛА
Не помня...

АКИФ
Като бях малък...

ВИКТОРИЯ
Те идват ли да ви виждат?

АКИФ
Не помня!

ВИКТОРИЯ
И колко деца сте там горе?

БАРИЕ
100.

ЗЮМБЮЛА
Не, 200!

ЕЛЕНА
200?!

АКИФ
Не 200, а един милион... Не, двеста
милиона!

ЕЛЕНА
Обзалагам се, че сте поне двеста
милиона.

Елена се заиграва с децата, Барие я прекъсва-

БАРИЕ
Како, ще ме вземеш ли у вас?

ЗЮМБЮЛА
Ще ме вземеш ли?

БАРИЕ
Ще ме вземеш ли у вас?

Елена поглежда Барие, Зюмбюл, после Виктория безпомощно.

ЛЕЛЯ ЛЕНЧЕ
Знаеш, че няма как да стане това,
пиленце.

11 ЕКСТ. ШИРОКА ЛЪКА (БЪЛГАРИЯ) - ДЕН 11

Елена в спортно облекло прави джогинг из калдъръмите на Широка
лъка.

12 ИНТ. КЪЩА ЗА ГОСТИ / СТАЯ (ШИРОКА ЛЪКА) - ВЕЧЕР 12

Елена влиза в къщата без дъх, със зачервени страни. Усмива се,
като вижда две кутии с местни лакомства.

Тя чува звука от душа в банята. Съблича се светкавично и застава
по съблазняващ начин в леглото.

Леон тъкмо излиза от банята, мокър с кърпа около кръста.

Леон я вижда в леглото и се усмива "обещаващо", докато
приближава.

Започва да я целува от краката. В този момент телефон звънва с мелодия от Междузвездни войни. Леон става и бързо целува Елена по челото.

ЛЕОН

(на английски)

Трябва да отговоря, любов. Децата.
Ще съм бърз.

ЛЕОН

(по телефона)

Ей, принцесо! Пристигнахте ли?
Настанихте ли се вече?... Кога?...

Леон гали Елена, а тя се увива съблазнително около него.

ЛЕОН

(повишава тон, по телефона)

Моля? Дай ми я, моля те!... Веднага
й дай телефона... Какво си направила
пак?... Питам те - какво си
направила?!...

Елена се отдръпва от Леон. Леон крещи по телефона.

ЛЕОН

Колко пъти се разбирахме, да не ги
оставяш сами?!

Елена излиза и затваря тихо вратата след себе си.

13 ИНТ. КЪЩА ЗА ГОСТИ / БАНЯ (ШИРОКА ЛЪКА) – ВЕЧЕР 13

Елена дълго стои под шуртящата вода, без да се къпе.

МИНАВА ВРЕМЕ:

Елена по халат и кърпа на косата си бие инжекция в корема.

Маха иглата, разтрива мястото.

14 ИНТ. КЪЩА ЗА ГОСТИ / СТАЯ (ШИРОКА ЛЪКА) – НОЩ 14

Елена влиза в спалнята по халат - нощ е вече. Заглежда се в Леон. Той е заспал проснат на леглото с книга до него. Елена се оглежда.

Елена сяда на пода, отваря комютъра, лицето ѝ светва в синя светлина от екрана. Тя развива бонбон, хапва го. Започва да пише на клавиатурата.

МИНАВА ВРЕМЕ:

15 ИНТ. КЪЩА ЗА ГОСТИ / СТАЯ (ШИРОКА ЛЪКА) – СУТРИН 15

Леон се събужда, чува се тракане на клавиатура, той се надига и вижда –

Елена е на пода с лаптоп на коленете. Около нея хартийки от бонбони в правилен кръг. Леон се усмихва.

ЛЕОН

Не подозирах, че бонбоните са по-
съблазнителни от мен.

Елена, с гръб към Леон, не отговаря, само се усмихва. Трака бързо по клавишите на компютъра си.

ЕЛЕНА

Хрумна ми идея за сиропиталището.
"Артисти за деца"... Ще е летен
лагер – фестивал даже. Ще поканим
европейски творци и...

Леон я придърпва към себе си на леглото. Започва да я целува, маха ѝ бикините под ризата. Елена поддава.

Чува се чукане по вратата на стаята. Елена скача, загъва се в ризата и открехва леко вратата, за да прикрие голия Леон.

ЕЛЕНА

(на български)

Ти телефон имаш ли?

ВИКТОРИЯ

Не, само кафета. Готова ли си?

Виктория се опитва да надникне в стаята, Елена държи вратата полузатворена, поглежда назад, Леон го няма – на другата страна Леон се крие зад вратата с бельото на Елена в зъбите. Тя едва съдържа смеха си.

ЕЛЕНА

Дай ми минутка, Вики, чакай ме на
магазина.

ВИКТОРИЯ

Ама, аз идвам от магазина!

ЕЛЕНА

Виж. Измислих проект за сиропиталището. Ще го пуснем на конкурса на малките общини. Срокът е утре! Обещавам, ще се справим.

Виктория не разбира.

ЕЛЕНА

Чакай ме долу, моля те, и ще ти разкажа всичко много, много подробно.

ВИКТОРИЯ

Колко време?

Елена отново поглежда към Леон.

ЕЛЕНА

15... Не, 30 минути. Трябва да довърша още нещо по бюджета и идвам. Ще ти разкажа всичко, обещавам.

Елена изненадващо взима и двете чаши от ръцете на Виктория.

ЕЛЕНА

Мерси за кафетата! Чао.

Елена затваря вратата и се втурва да целува Леон, яхва го както е седнал. Маха си ризата трескаво, той я подхваща.

ЕЛЕНА

(на английски)

Стоп. Чакай малко! Не така.

Леон гледа отчаян.

Елена ляга по гръб на леглото.

ЕЛЕНА

Ето така трябва.

ЛЕОН

(иронично)

И как точно искаш да го направя?

ЕЛЕНА

Хайдее! Нали си правим бебе...

16 ИНТ. ЦЪРКВА (БЪЛГАРИЯ) – ДЕН 16

Елена е в молитва, която казва без звук.

17 ЕКСТ. ШИРОКА ЛЪКА (БЪЛГАРИЯ) - ДЕН 17

Елена и Виктория вървят по калдъръма и хапват сладолед.

ЕЛЕНА

(на български)

Подготовката е минимална. Можем да стартираме веднага... Ако спечелим субсидията, разбира се... Не. Като спечелим субсидията.

ВИКТОРИЯ

Точно така.

ЕЛЕНА

Как са твоите хора?

ВИКТОРИЯ

О, просто чудесно. Бони оставил децата при майка му и отишъл на рибарство с приятели. Ами вие?... Правите ли опити?

ЕЛЕНА

Да, но сега това не ми е най-важно.

18 ИНТ. КЪЩА ЗА ГОСТИ / СТАЯ (ШИРОКА ЛЪКА) – НОЩ 18

На пода Елена е вдигала краката си в поза свещ. Плаче.

19 ИНТ. В КОЛА ДО АЕРОГАРА СОФИЯ - ДЕН 19

Елена кара Леон към летището. Тъжна е или бясна, той е наконтен. Мълчат си.

Тя намалява до входа на летището. Леон разкопчава колана си. Изведнъж Елена форсира колата. Устройството на колана на Леон започва да тик-така.

ЛЕОН

(на английски)

Какво става?

Елена продължава да шофира. Отдалечава се от летището.

ЛЕОН

Елена, ще си изпусна полета.

ЕЛЕНА

Не може ли просто да останеш?

Леон въздъхва дълбоко, закопчава отново колана си и тиктакането спира.

ЛЕОН

Ела с мен, ако искаш?

ЕЛЕНА

Знаеш, че не мога. Имам договор с-

ЛЕОН

Театъра и с Проекта "Наследници и предшественици", знам, да. Но сега аз не мога повече да остана.

ЕЛЕНА

Знам!

Елена управлява колата в кръг, като минава на два пъти край входа на летището.

ЛЕОН

А и може да сме успели...

ЕЛЕНА

Ами, ако не сме?!

ЛЕОН

Ще успеем... Всичко можем да направим заедно.

ЛЕОН

Ще спреш ли колата, моля те?

Елена все едно не го чува. Леон повишава тон.

ЛЕОН

Елена! Елена, спри колата сега!

Елена рязко набива спирачките, почти се удрят в предното стъкло. Включва аварийните, тиктакането им е като на часовник

ЛЕОН

Благодаря много.

Леон бързо слиза от колата. Вади си куфара от багажника. Отваря вратата на Елена, прегръща я и я целува страстно, след което тръгва да влачи куфара си.

Стигнал до входа на летището, Леон се обръща към нея. Тя е с гръб. Той влиза в летището.

Елена се обръща към входа на летището. Леон го няма вече. Аварийните тиктакащи неумоливо като часовник рязко спират-

20

ИНТ. КЛИНИКА (СОФИЯ) - ДЕН

20

Снимки на новородени и видеозони - на табло на стената.

ГИНЕКОЛОГ (И.К.)

(на български)

Госпожо Майер, от ултразвуковото изследване установяваме, че нямате фоликули в яйчника. Той не е реагирал на стимулацията, която ви предписах. Това е признак на много намален яйчников резерв.

ЕЛЕНА

Какво?!

Елена откъсва поглед от бебешките снимки, фиксира ГИНЕКОЛОГА, 45г, който говори монотонно и компетентно.

ГИНЕКОЛОГ

Нека обясня. Менструалният цикъл се регулира от три процеса. Един, който се грижи за хормоните, един, който се грижи за фоликулите...

Гласът на доктора заглъхва. Чуваме само Елена.

ЕЛЕНА

Ама как така?! Аз съм на 32 години.

Докторът отговаря нещо, което не чуваме.

ЕЛЕНА

Как така да няма нищо общо!

НА ОСТРО:

21

ИНТ. УЧИЛИЩЕ - ДЕН

21

Сюрии деца, тичащи като хуни по стълбите. Елена седи на стъпалата, а те минават край нея, сякаш тя не съществува.

В главата ѝ детските крясъци звучат все по-силно и по-силно.

22

ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ЕЛЕНА (СОФИЯ) – ВЕЧЕР

22

Елена трескаво се приготвя за... среща може би. Пооправя се, придава си безгрижен вид. Намира недопита бутилка вино, сипва си чаша, поставя я до компютъра. Оправя си косата. Пуска нещо на компютъра-

ЕЛЕНА

(на английски)

Знаеш ли, реших за финала да им
разменя местата. Ти какво ще кажеш?

Елена е вдигнала лист с начертан сценичен декор, показва го пред камерата без предисловие.

ЛЕОН

Добро утро, красавице... Как е
животът?

Тя отмества листа, виждаме рошавия Леон на екрана.

ЛЕОН

Току-що се събуждам.

Елена отново вдига листа пред камерата.

ЕЛЕНА

Супер. Да оставя ли мъжете и жените
разделени до края, или да им разменя
местата преди поклоните?

Леон не отговаря. Тя премества листа по-близо.

ЕЛЕНА

Виждаш ли го добре?

ЛЕОН

Мхм.

ЕЛЕНА

Референция ми е дървото на живота,
но обърнато... И концепцията за
карнавала. Смяната на ролите в онзи
момент, когато стават чудеса. Какво
мислиш?

Леон я поглежда с усмивка.

ЛЕОН
Забременяхме ли?

Елена сваля чертежа и го оставя настрана, опитва се да отговори безгизно.

ЕЛЕНА
Не.

ЛЕОН
Сигурна ли си?

ЕЛЕНА
Да.

Елена отпива вино. Седи сама на масата в центъра на хола. Срещу нея – лаптоп. Тя хваща лаптопа с две ръце –

ЕЛЕНА
Но ще продължим с опитите. Аз ще
дойда при теб... Всъщност, прати ми
покана за Щатите, възможно най-
скоро.

ЛЕОН
Сигурна ли си?... Кой ще води
репетициите?

ЕЛЕНА
Сигурна съм. Виктория ще ги води.

23 ИНТ. ТЕАТЪР / СЦЕНА (СОФИЯ) – ДЕН

23

Тече репетиция. Крака тропат ритмично в малка сцена. Четирима актьори, ЗВЕЗДИ, 25, АЛЯ, 25, МЕТОДИ, 35, и КРИСТИ 19, облечени в еднакви бежови трика, наметнати с рошави яморлуци, подскачат, хватани за ръце на сцена – между стълби и висящи черги.

Заговарят монотонно, заедно и тържествено –

АКТЬОРИ
(на български)
"Помня и споменът ми помни мен..."

Елена ги наблюдава недоволна от средата на празния театрален салон.

ЕЛЕНА

Стоп! Стоп! Колеги, вижте. Трябва да се настроите. Прочетете някой хубав стих. Не се разсейвайте от шума на града. Вижте...

Скърцане на врата прекъсва Елена. Тя опитва да го игнорира.

ЕЛЕНА

Ако нямате дисциплина...

Вратите на залата хлопват, и Виктория води за ръка МАРТИН, 6, тихо, като се стремят да не прекъсват репетицията.

ЕЛЕНА

... и не вярвате в процеса,
ще се провалим. Документалният
театър изисква да...

Елена поглежда към закъснялата Виктория.

ЕЛЕНА

да се инвестирате в процеса!

АЛЯ

Това е шестата ни премиера за по-
малко от две години. Какво очакваш,
Елена? Изморени сме.

ВИКТОРИЯ

(шепне към Елена)

Извинявай.

Елена не ѝ отговаря. Виктория оставя малкия Мартин да си играе на пода и се качва на сцената, да се включи в репетицията.

Елена се опитва да ги игнорира и да продължи да говори на актьорите.

ЕЛЕНА

Мислете "напред", преди да
пристъпите напред.

Чува се скърцане откъм пода.

Елена го игнорира, прави знак към актьорите, те застават в начална позиция, за да продължат репетицията. Подскачат хванати за ръце няколко пъти след това заговарят пак в един глас.

АКТЬОРИ

"Помня и споменът ми помни..."

Чува се още по-силно скърцане от пода: малкият Мартин си играе с детско камионче, въртейки се в кръг с него.

ЕЛЕНА

Стоп!

ВИКТОРИЯ

Елена, много съжалявам, нямаше как да го оставя вкъщи, болен е, а баща му нямаше как да-

ЕЛЕНА

Виктория, за последен път си позволяваш да закъснееш за репетиция. И не можеш да водиш детето тук. Това е театър, не детска градина!

ВИКТОРИЯ

Извинете.

Виктория бързо слиза от сцената, взема детето и го повежда навън от залата. Елена става и адресира актьорите на сцената-

ЕЛЕНА

Какво ви става? За какво мислите? Инвестирайте се!

НАЗЪМ

В какво да се инвестирам по-точно? Нищо не разбирам!

ЕЛЕНА

Във всичко! Което е, и всичко друго... В думите, в материята, в живота.

Виктория се връща в залата тичешком.

ВИКТОРИЯ

Извинете ме.

ЕЛЕНА

Добре, нека започнем от началото на второ действие - този път за разнообразие - с Виктория.

Елена стои в колата си и поглежда през прозореца навън. Вижда някого. Сваля прозореца на пасажерското място, вика-

ЕЛЕНА

Виктория! Качвайте се, ще ви закарам.

ВИКТОРИЯ (И.К.)

Не сме ти в посоката. И автобусът ще дойде всеки момент.

ЕЛЕНА

Хайде, качвайте се, де.

Виктория качва Марти на задната седалка, той кашля. Виктория сядна на пасажерското място, закопчава колана.

Пътуват в мълчание. Елена изпитва трудност да започне.

ЕЛЕНА

Вики, страшно съжалявам, прекалих.

Виктория я поглежда. Вижда насълзените ѝ очи.

ВИКТОРИЯ

Какво има, Елена?

Елена не ѝ отговаря с думи. Разплаква се.

25

ИНТ. ПОСОЛСТВО НА САЩ (СОФИЯ) - ДЕН

25

Елена гледа в стъклото, зад което СЛУЖИТЕЛ НА ПОСОЛСТВОТО НА САЩ, 35, върху високо бюро разлиства папката ѝ с документи.

СЛУЖИТЕЛ

(на английски)

Молбата ви за виза не е одобрена, г-жо Майер.

Елена го гледа изумена.

СЛУЖИТЕЛ

Имате пълно право да подадете нова молба, която ние своевременно ще разгледаме. Но ако искате различен резултат, посочете друга цел на пътуването си. Като договор за работа.

ЕЛЕНА

Но аз съм независим артист!

СЛУЖИТЕЛ

Или покана от обществена институция,
програма за културен обмен... Която
и да е от тях ще свърши работа. След
два месеца ще назначим повторно
интервю и-

ЕЛЕНА

След месец имам две премиери! Една в
Германия и една в България!

Служителят продължава делово.

СЛУЖИТЕЛ

...след одобрението от Консулството
ще...

Елена не го чака да довърши, взима си документите и тръгва.

26

ИНТ. ТЕАТРАЛНА ЗАЛА (ЛАЙПЦИГ, ГЕРМАНИЯ) - НОЩ

26

Елена седи в тъмния салон на театъра, наоколо има доста празни
места, въпреки, че е сравнително малък, салонът е по-скоро
празен. Спектакълът свършва, Виктория и другите актьори се
покланят на сцената.

Тридесетината зрители в залата ръкопляскат вяло и кратко и се
разотиват.

НА ОСТРО:

Елена седи в средата на реда сама и замислена. Виктория идва до
нея и сяда. Гледа я. Елена не я отразява.

ВИКТОРИЯ

(на български)

Е, не беше чак толкова зле.

Елена я поглежда. Виктория се засмива на нескъпаната лъжа.

ВИКТОРИЯ

В София ще бъде по-добре, госпожо,
обещавам.

Елена поглежда пак към сцената, вижда-

НА ОСТРО:

-На сцената, Елена се покланя заедно със същата група АКТЬОРИ, в същия декор от стълби и черги.

Залата е голяма и почти празна.

НА ОСТРО:

Елена на пода, сама в празния театър.

Телефонът ѝ вибрира. Тя не вдига.

След миг, телефонът ѝ вибрира отново – този път гласово съобщение:

ВИКТОРИЯ: "ЕЛЕНА, ВДИГНИ! СПЕЧЕЛИХМЕ!"

Малката Зюмбюл с коса на кукуригу рисува старателно нещо.

ЕЛЕНА (И.К.)

Нали знаеш какво е мечта?

Децата се затрудняват да отговорят. Оглеждат се едно друго. Не изглежда да знаят отговора.

ЕЛЕНА (И.К.)

Кажете какво е мечта?... Дайте първо да очертаем ръчичките, с всичките пет пръстчета.

Всички деца старателно си очертават ръцете. Това е по-лесно.

ЕЛЕНА (И.К.)

Хайде, сега помисли си какво искаш да имаш или да бъдеш? Имаш пет пръстчета. Значи пет мечти! Пет желания...

Зюмбюла я гледа, чуди се.

ЕЛЕНА

Хайде, да почнем с палчето. Какво искаш най-най-силно? Така, като си стиснеш очите, и си помечтаеш за нещо и ти стане много приятно, какво е то?

Зюмбюл схваща.

ЗЮМБЮЛ

Първата мечта ми е да съм силна, за
да бия Ицо!

Зюмбюл се ухилва. Ицо – също.

ПАРАЛЕЛЕН МОНТАЖ С:

29 ИНТ. УЧИЛИЩЕ В СИРОПИТАЛИЩЕТО/КЛАСНА СТАЯ (ШИРОКА ЛЪКА) – ДЕН 29

Елена чертае върху олющената зелена дъска неща, които само тя
разбира. Виктория, Методи и други артисти от България и Европа
си водят записки.

ЕЛЕНА

(английски)

Методи, взимаш ателието по пантомима
заедно с...

АЛЯ

Може ли аз?

ЕЛЕНА

Али, чудесно.

ЕЛЕНА

(към Методи)

Но моля те, набий си в главата, че
не работиш с професионалисти...

ВИКТОРИЯ

Без каскади.

ЕЛЕНА

...не бъди прекалено амбициозен.

МЕТОДИ

Кой го казва само.

Усмивки към иронията.

ВИКТОРИЯ

(към Методи)

Млъкни.

ЕЛЕНА

Виктория?

Да.

Виктория, ти взимаш ателието по
изобразително изкуство заедно с...
Кристи.

30 ИНТ. УЧИЛИЩНА СТАЯ - ДЕН 30

ПАРАЛЕЛЕН МОНТАЖ С:

Малката Барие, вика нетърпеливо-

Искам да имам рокля! Кафява.

Да имам мотор. Да го дам на тати...
Да идва да ме земе.

Аз се казвам Султанка.

На колко си години?

На седем.

Кой клас си?

Първи... И искам... да видя мама. Не
знам къде е...

Вероника, красиво 13 годишно момиче гледа нагоре замечтана известно време, мисли за какво мечтае, сега се-

Магазинерка.

СУЛТАНКА 2, 12
Да танцувам.

НЕВЕНКА, 11
Да се науча да чета.

РАМО, 6
Звезда да падне от небето.

БАРИЕ
Топка... Трето желание... куче.
Четвърто - майка.

Елена играе с Барие на "пържоли".

ПАРАЛЕЛЕН МОНТАЖ С:

32 ИНТ. УЧИЛИЩЕ В СИРОПИТАЛИЩЕТО/КЛАСНА СТАЯ (ШИРОКА ЛЪКА) - ДЕН -
ПРОДЪЛЖЕНИЕ 32

Елена продължава с инструктажа на актьорите.

ЕЛЕНА
И нещо много важно. Не им
позволявайте да ви прегръщат или да
ви наричат "мамо" и "татко". Ако
няма да осиновяваме тези деца, да не
се държим като техни родители.

КРИСТИ
Аз бих си осиновила едно.

Елена спира като попарена. Замисля се за миг и заковава младата
Кристи.

ЕЛЕНА
Така ли! И кое по-точно?

Елена се обръща пак към дъската, продължава да чартае.

ЕЛЕНА
Ние сме... артистите. Това създава
нов модел на общуване... Модел,
който ще им е много полезен в
бъдеще.

АЛЯ
Плюс това повечето от тях си имат
живи родители.

КРИСТИ

Да, разбирам, не е етично да
нарушаваме техният статут.

МЕТОДИ

Не ми пука дали е етично! Знаеш ли,
Елена, колко от децата са минали
процедура за осиновяване през
последните години, а?

ВИКТОРИЯ

Методи, успокой се... може да ти е
трудно да го разбереш, но някои
родители са твърде бедни.

АНДРЕАС

(на английски)

Хора, за какво се карате?

МЕТОДИ

(на български)

Две деца! От двеста.

ЕЛЕНА

Това не е тема сега.

ЕЛЕНА

(на английски)

Нека чуем Андреас. Защо не трябва да
ни наричат мамо и татко?

АНДРЕАС

Те не трябва да персонализират
чувствата, които изкуството
провокира у тях. Тези чувства не са
заместител на интимност и семейство.

ЕЛЕНА

Сега разбрахте ли?

Всички одобрително кимат.

ЕЛЕНА

Методи?

МЕТОДИ

Йес, сър.

Елена, доволна, му кима.

33 ИНТ. УЧИЛИЩЕ В СИРОПИТАЛИЩЕТО / СТАЯ С ПИАНО (ШИРОКА ЛЪКА) – ДЕН

Андреас свири на старо раздрънкано пиано.

Децата танцуват на музиката, която Андреас свири на пианото. Елена около тях снима с видеокамерата.

ЗВЕЗДИ
(на български)
Какъв цвят е музиката?

ВСИЧКИ ДЕЦА
Чернааа.

ЗВЕЗДИ
А бавна или бърза е?

ВСИЧКИ ДЕЦА
Бързааа.

ЗВЕЗДИ
И сега замръзни.

Музиката спира и децата замръзват в позата на тялото, в която са били.

34 ИНТ. УЧИЛИЩЕ В СИРОПИТАЛИЩЕТО / ТОАЛЕТНА (ШИРОКА ЛЪКА) – ДЕН 34

МОНТАЖНА СЕКВЕКЦИЯ - минава време: Елена си бие инжекция, след инжекция в корема.

Маха иглата. Разтрива мястото.

35 ИНТ. ПАРАКЛИС ДО ШИРОКА ЛЪКА - ДЕН 35

Елена влиза задъхана в параклиса. Пада на колене. Едва сдържа сълзите си.

Малки боси крачета застават до нея.

ЗЮМБЮЛ

Какво е майка да имаш?

Тя се сепва, събира се. Изтрива сълзите си.

ЕЛЕНА

Ами... майката те учи да мечтаеш и да следваш мечтите си и никога да не се предаваш. Тя идва на всичките ти представления и много се радва на успехите ти. А когато не успееш, ти казва хубави думички, за да имаш сили отново да се бориш... Тя иска ти да си щастлива, независимо дали ще станеш...

Елена се чуди какво да каже, малката помага.

БАРИЕ

...готвачка.

ЕЛЕНА

... готвачка или продавачка...

ЗЮМБЮЛА

Полицайка!

ЕЛЕНА

Пожарникар...

БАРИЕ

Крадечка.

Елена ѝ се усмихва през сълзи.

ЕЛЕНА

...или артист. Каквото, каквото си поискаш.

Елена се съвзема. Избърсва сълзите си.

ЕЛЕНА

Хаде сега, тичайте в училището, чакат ви на репетиция... Хайде, бързо.

Децата излизат от параклиса.

36 ИНТ. УЧИЛИЩЕ В СИРОПИТАЛИЩЕТО / СТАЯ (ШИРОКА ЛЪКА) – ДЕН 36

Андреас свири на "барабани", удряйки с длани върху празен варел, подобен на варелите от "немския" спектакъл.

Децата и Елена също удрят върху варелите пред тях, в зададения от Андреас ритъм, като гледат да го спазват. Темпото и настроението се повишават.

Елена се забавлява като дете.

37 ЕКСТ. УЧИЛИЩЕ В СИРОПИТАЛИЩЕТО/ ДВОР (ШИРОКА ЛЪКА) – ДЕН 37

Голямо парче бял плат е разстлано на двора на сиропиталището.
Елена, Виктория и децата рисуват върху него.

Малко по малко, унесени в забавление, децата започват да рисуват
един върху друг. Хаосът е пълен и цветен.

Елена и Виктория се забавляват заедно и наравно с децата.

38 ИНТ. УЧИЛИЩЕ В СИРОПИТАЛИЩЕТО / СТАЯ (ШИРОКА ЛЪКА) – ДЕН 38

На фона на смеещите се деца:

 ЕЛЕНА (О.С.)
 (на английски към Леон по
 Skype)
Виждаш ли, бейби? Случва се!

 ЛЕОН (О.С.)
Толкова си красива.

Виждаме Елена – застанала до прозореца, отворила лаптопа си и
показва на Леон децата отвън, които още рисуват на двора.

 ЕЛЕНА
Виж колко много деца!

 ЛЕОН
Липсва ми уханието ти...

 ЕЛЕНА
Ще се чуем скоро.

 ЛЕОН
Хей, хей!

 ЕЛЕНА
Трябва да затварям, бейб.

Леон я целува през екрана.

 ЕЛЕНА
Трябва да преместя планина за един
месец. Обичам те. Чао.

Елена изпраща на Леон "целувка" и бърза да затвори лаптопа.

Методи организира групата деца в двора на сиропиталището.
Няколко възрастни хора от селото ги гледат от страни.

МЕТОДИ

Две седмици го работим това! Няма да
ме излагате тук!

Децата не изпълняват нищо, лигавят се.

МЕТОДИ

Акиф! До кога ще те търся?! Веднага
идвай!

Децата се кикотят, Акиф бяга, Методи повишава тон, опитва се да
го хване. Неуспешно.

МЕТОДИ

Стройте се! Веднага! В редичка! Я се
стегнете малко. Какво ви пука, че ви
гледат?

Елена и Аля приближават.

ЕЛЕНА

Методи. Малко по-спокойно.

Аля подхваща децата.

АЛЯ

Хайде, да направим едно кръгче около
мен.

Децата веднага я слушат.

АЛЯ

Хайде сега всеки да си каже името и
заедно с името да направи един жест.

Аля и Методи се опитват да покажат как се прави. Децата им се
смеят. Телефонът на Елена звъни. Тя се отделя от кръга-

отдалечава се и вдига.

ЕЛЕНА

Ало?

ЛЕОН (V.O.)

(на английски)

Искат да остана за изпита тук и ...
ще изпусна детския ти фестивал.
Много съжалявам.

ЕЛЕНА
Но ти ми обеща!

ЛЕОН (V.O.)
Извинявай...

ЕЛЕНА
Но докторът ми каза, че не мога да
продължавам с тези лекарства вечно.

ЛЕОН
Какви... лекарства?

Елена разбира, че е казала повече, отколкото трябва. Затваря телефона, грабва си чантата и се затичва през оградата на двора към гората.

40 ЕКСТ. ПОЛЯНА (ШИРОКА ЛЪКА) - ДЕН

40

Тя лежи на тревата в средата на поляната. Вади от чантата си видеокамерата си и натиска - запис. Поставя камерата на тревата и ляга до нея.

Субективна гледна точка на Елена: синьото небе с облаци, които бягат, гонени от вятъра.

ЕЛЕНА (V.O.)
Исках да се казва Рада... ако беше момиче. И щях да те оставя ти да избереш името - ако беше момче. Рада щеше да е висока и лъчезарна, със сияещи очи и бистър ум. И щеше да обича да танцува. Момчето щеше да е шампион в училище. И щеше да ти е одрал кожата.

Камерата показва лицето на Елена. По очите ѝ се стичат сълзи.

ЕЛЕНА
Обещай ми, любов, че ще се срещнем в следващия ни живот и ще си имаме свои деца.

41 ИНТ. УЧИЛИЩЕ В СИРОПИТАЛИЩЕТО (ШИРОКА ЛЪКА) - ДЕН

41

Елена е пред пред дъската.

ЕЛЕНА

(на български)

Какво ще кажете, да направим
представление за селяните?

Актьорите в един глас.

МЕТОДИ

Не! Не, не, рано е. Ще се затворят.

ВИКТОРИЯ

Абсурд просто, децата се ужасяват от
публика.

МЕТОДИ

Нямат самоувереност.

ВИКТОРИЯ

Самоувереност и самочувствие – тези
неща се градят с години от
родителите. И то ако са си на
мястото.

КРИСТИ

Да не рискуваме всичко, което вече
сме постигнали, Елена!

Елена се разхожда из стаята замислена. Забелязва Барие и Зюмбюл
отвън, да се катерят по решетката на прозореца. Децата я
забелязват.

Елена се скрива зад бюрото. Те също се скриват зад перваза.

Тя се показва. Те също и пак се скриват.

Артисти в стаята я наблюдават, без да разбират.

ВИКТОРИЯ (И.К.)

Елена, те ще се затворят.
Провал и излагане могат и ще доведат
до обратния ефект.

Децата се подават зад перваза, ухилени.

Елена се ухилва и става.

ЕЛЕНА

Ами, да! Те няма да изложат себе си,
а някой друг – нещо друго.

Елена се обръща към актьорите и решителна тръгва към тях, разпределяйки задачите им.

ЕЛЕНА

Искам да изработите маски, костюми и декор. Маските ще скрият и излекуват идентичността им...

(кляка пред тях)

Вижте, децата имат напредък с нас и искам да го затвърдим, като го покажем на колкото се може повече хора. Ще поканим цялото село.

МЕТОДИ

Това няма как да стане за седмица.

Елена се усмихва дяволито.

НА ОСТРО:

42 ЕКСТ. УЧИЛИЩЕН ДВОР (ШИРОКА ЛЪКА) – ДЕН 42

В двора се е събрала публика от Широка лъка, цари глъч.

Десетки детски рисунки с очертани ръчички са закачени на оградата.

Деца и артисти довършват декора от прости материали – парцалчета, найлонови пликчета и бутилки.

Елена се оглежда, забелязва, че маската на Зюмбюл стои на земята, а нея самата я няма. Елена я взема и тръгва да я търси.

43 ЕКСТ. УЧИЛИЩЕН ДВОР/СТЪЛБИЩЕ (ШИРОКА ЛЪКА) – ДЕН 43

Елена открива Зюмбюл, седнала скрита под стълбището. Елена се приближава и сяда до нея.

ЗЮМБЮЛ

Аз не искам да участвам.

Елена сякаш се съгласява.

ЕЛЕНА

Добре, разбирам те... Но нали знаеш, че след малко не участваш ти, а дракончето?

Зюмбюл се обръща към Елена, усмихва се и кима. Елена ѝ поставя маската.

Двете хукват към представлението.

44 ЕКСТ. УЧИЛИЩЕН ДВОР / МАЛКА СЦЕНА (ШИРОКА ЛЪКА) – ДЕН 44

Андреас и момчетата започва да барабанят върху варелите познатия вече ритъм. Децата започват да играят, танцуват и да пеят.

Зюмбюл се качва на бегом на сцената.

МОНТАЖНА СЕКВЕНЦИЯ:

Минават няколко години с различни представления. Децата искрено се забавляват.

Близък план на лицето на Елена, тя е във вихъра си.

Текстови/Гласови съобщение на английски се появяват върху щастливото лице на Елена:

"Елена, искат да остана още една година. Моля те, прости ми."

"Ще се видим скоро. Ще направим коледни курабийки. Ще остана с теб цял месец!"

"Честит рожден ден, любов! И не забравяй, че те обичам!"

"Имам добри новини! Свободен съм. Връщам се завинаги!"

СКОК ВЪВ ВРЕМЕТО "СЛЕД 5 ГОДИНИ":

45 ЕКСТ. УЧИЛИЩЕН ДВОР/МАЛКА СЦЕНА (ШИРОКА ЛЪКА) – ДЕН (СЛЕД 5 ГОДИНИ) 45

Доста по-многобройна публика от първата година на фестивала. Децата на сцената също са много повече и различни. Декорите – по-впечатляващи.

На сцената излиза БЪРТ, 44, денди стил и малко МОМИЧЕНЦЕ, което му превежда на български–

БЪРТ

Хелоу Широка Лики, добри ден!

(на английски)

Искам да покана на сцената всички артисти, както и главния виновник: Елена Майер.

Публиката аплодира.

Леон 56г, по-възрастен с посивяла брада и коса, държи микрофона на момиченцето-преводач, поради липса на стойка. Детето срича думите на Бърт.

Всички са вперили поглед в сцената, само Леон е вперил поглед в Елена.

Елена става от средата на публиката, тя е в приказна зелена рокля, с венец от цветя, прилича на богиня. С нея излизат и познатите ѝ артисти.

Артистите се качват на сцената, децата махат маските си.

Бърт подава ръка на Елена.

БЪРТ
(на английски)
Елена, това, което правиш, е като
ПРОЛЕТ!

Публиката аплодира. Детето превежда.

БЪРТ
Това е толкова е хубаво, че
ревнувам, че не е моя идеята.

Публиката ръкопляска. Бърт е харизматичен човек. Целува ръката на Елена. Леон не сваля очи от жена си. Тя му се усмихва. Децата и актьорите на сцената се покланят заедно.

НА ОСТРО:

СИН ПЛАТ, сякаш "небе", се вее над сцената.

На сцената, Елена, като пролет, седи сама.

НА ОСТРО/МИНАЛО Е ВРЕМЕ:

Зазвучава българска народна песен. Всички се хващат в кръг на хоро.

След няколко завъртания Елена и Леон се отделят от хорото и тръгват прегърнати към гората до училището.

Двамата вървят хванати за ръце.

ЛЕОН
(на английски)
Как съм изпускал това нещо толкова години?

ЕЛЕНА
Нямам представа.

ЛЕОН
Това е абсолютно най-доброто твое представление, което съм гледал!

ЕЛЕНА
Хайде стига сега...

ЛЕОН
Наистина. Елена, ти си магьосница.

ЕЛЕНА
Аз си мислех, че съм "пролет".

Леон я гледа влюбено. Сядат един до друг.

Елена поглежда Леон. Той е замислен. После той я поглежда, но нищо не казва.

ЕЛЕНА
Какво има?

Леон не отговаря веднага.

ЛЕОН
Искам отново да пробваме.

ЕЛЕНА
Какво да пробваме?

ЛЕОН
Да имаме бебе.

ЕЛЕНА
Веднага ли?

Леон не приема шегата на Елена.

ЕЛЕНА
Изпуснахме последния влак, бейб.

ЛЕОН
Може да опитаме инвитро с донорни яйцеклетки.

ЕЛЕНА
Ти сериозно ли?

Леон я гледа, сякаш я вижда за пръв път.

ЕЛЕНА
Какво ти има?

ЛЕОН
Вдъхновяваш ме.

47 ИНТ. КЪША ЗА ГОСТИ (ШИРОКА ЛЪКА) – СУТРИН

47

Леон и Елена се целуват страстно.

Почуквания на вратата ги прекъсват. Веднъж, втори път...двамата спират да се целуват, Елена се провиква.

ЕЛЕНА
Виктория, някой ден, ще те убия.

БЪРТ
Не съм Виктория. Съжалявам...

48 ЕКСТ. КЪША ЗА ГОСТИ / ТЕРАСА (ШИРОКА ЛЪКА) – СУТРИН

48

Елена излиза на терасата от където се вижда цялата Родопска планина. Там я чака Бърт. Тя приближава, загърнала се е в голяма мъжка риза.

ЕЛЕНА
Здрасти, Бърт.

БЪРТ
Толкова се радвам, че съм част от
твоя фестивал, Елена.

ЕЛЕНА
След като общината ни изостави, ти
буквално ни спаси задниците... Какво
става?

БЪРТ
Нуждая се от помощта ти.

ЕЛЕНА
Трябва ли да се притеснявам?
Компанията ти ще продължи да ни
финансира и догодина, нали?

БЪРТ
Разбира се. Но... ми трябва помощта
ти.

Той сяда на маса на ръба на терасата. Цялото село, гора и
планина са пред тях. Елена присяда.

ЕЛЕНА
Слушам те.

БЪРТ
Знаеш, НПО-то ни е ангажирано с
хуманитарна помощ в Африка, главно
храна и медикаменти за
сиропиталищата в Кения... Знаеш ли
колко са сираците в Кения?

ЕЛЕНА
Как бих могла да знам.

БЪРТ
Кажи една цифра.

ЕЛЕНА
(иронично, налучква)
...Милион.

БЪРТ
Един милион и деветстотин хиляди.

ЕЛЕНА
Господи!

БЪРТ
Именно. Искам да експортирам метода
ти за ресоциализация на деца в риск
в Африка. Имам нужда от впечатляващи
резултати. Какво ще кажеш?

ЛЕОН
Но Африка е толкова далеч...

Леон се е приближил към тях и сяда на другия край на масата.
Елена го поглежда за миг.

БЪРТ
Бих искал като начало да ви изпратя
с Виктория да проучите терена. Само
за няколко дена.

ЕЛЕНА

Кога?

БЪРТ

Сега.

ЕЛЕНА

Сега?

ЛЕОН

В Африка?!

Елена се обръща към Леон, осмисляйки предложението.

ЕЛЕНА

Само за няколко дни.

НА ОСТРО:

49

ЕКСТ. РЕЗЕРВАТ (КЕНИЯ) - ДЕН

49

Саваната. Акациево дърво. Африкански мъже от племето масаи, облечени в характерните си **червени одеала** и накичени с ритуални накити, изпълняват танц-песен - със скачане на голяма височина.

Елена сваля камерата си, гледа мъжете в захлас. ПАТРИЦИЯ ИНК, 50, приближава Виктория и Елена и обяснява-

ПАТРИЦИЯ ИНК

Как е, момичета, харесва ли ви?
"Адуму", танцът-скачане, е ритуал
изпълняван от младите морани за
инициация - когато заслужат да
станат "воини".

Виктория приближава мъжете в захлас.

Вождът я увлича и тя започва да скача заедно с масаите, крещейки от радост.

Елена остава в страни и само ги гледа.

50

ЕКСТ. НАЦИОНАЛЕН РЕЗЕРВАТ (НАЙРОБИ) - ДЕН

50

Патрисия Инк води Елена и Виктория в класически сафари ван - с повдигнат на конструкция покрив. Жените гледат през отворения покрив чудесата на саваната-

Жирафи, носорог, зебри, лъв, всички те - на фона на небостъргачите на Найроби.

Момичетата се смеят, хванали се за ръце.

Спират само на няколко метра от лъв.

Елена и Виктория гледат в захлас.

Ванът мина край двойка жирафи.

Минава покрай носорог.

51 ЕКСТ. ГЕТО КИБЕРА (КЕНИЯ) – ДЕН

51

В същия туристически сафари ван жените навлизат в гетото Кибера. Те гледат гетото и неговите обитатели от отворения покрив..., снимат във всички посоки мизерията, сякаш са в зоологическа градина.

ПАРТИЦИЯ ИНК

(на английски)

Кибера е най-бедното гето в Африка.
Както виждате, повечето постройки в
него са направени от ламарина.
Наричат ги „мабати“. Представете си
каква симфония се чува, когато вали.

Елена и Виктория забравят да снимат шашнати от гледката.
Виктория е видимо зле.

Ванът приближава постройка със цветна ламаринена врата.

ЕЛЕНА

Това ли е Уширика?

ПАРТИЦИЯ ИНК

Да. Това е.

ЕЛЕНА

(възбудено, на български)

Вики, пристигаме! Виж!

Две деца отварят зелените метални врати. На тях са изписани
ценности: "любов, честност, ангажираност, ефективност, иновация,
състрадание, уважение, тежка работа, решителност".

Ванът влиза в двора на постройката и спира. Двете момичета
гледат през покрива към дворчето, където-

52 ЕКСТ. СИРОПИТАЛИЩЕ / ДВОР (КЕНИЯ) – ДЕН

52

Две бели дами – туристки искат да се снимат с босо опърпано дете. Заможните дами се нагласят за снимката. Едната подава скъпия си телефон на чернокожия екскурзовод.

ДАМА1

(на английски)

Знаеш ли как се прави? Натискаш
бутона най-долу.

След това се обръща към детето.

ДАМА 1

Ела тука малко. Така... Добре...

Детето с неохота пристъпва. Тя неуверено, с погнуса го вдига на ръце. Двете дами се нагласят за снимка. Правят гримаси. Никоя не поглежда детето и веднага след щракването го оставят на земята.

ДАМА1

Хвана ли ни и тримата?

ШОФЬОР

Да, всички хванах.

Шофьорът им подава телефона обратно.

ШОФЬОР

Харесват ли ви?

ДАМА1

О, не. Не става.

Дамата оставя детето на земята и взима телефона.

ДАМА1

(към ДАМА 2)

Ще снимаш ли ти?

ДАМА2

Разбира се.

Дама1 взима отново детето и започва ново нагласяне.

ДАМА2

Готова ли си?

ДАМА1

Секунда. Как ми е косата?

Втората дама маха шапката на първата, оправя ѝ косата. Детето, което първата дама държи, ги гледа с почуда. Нито една от двете жени не обръща внимание на детето.

ДАМА2

Сега вече си супер.

Дама1 застава в поза, изкуствено се усмихва.

ДАМА2

Готово. Мой ред е.

Дама1 оставя детето на земята и взима телефона. Дама2 застава на нейното място. Поглежда детето, но погнусена не го вдига, а само кляка до него и застава почти все едно го прегръща, но без да го докосва. Детенцето я гледа недоумяващо.

ДАМА2

Ще си го постна във фейсбук. Ти имаш ли профил?

ДАМА1

Още не.

ДАМА2

Сериозно? Трябва да си направиш!
Много е актуално! Извинете,
господине, какъв ви е wi-fi-а тук?

Екскурзоводът ги гледа неразбиращо.

Елена и Виктория все още подали глави от вана, гледат и не могат да повярват на суетата, на която стават свидетели.

ПАРТИЦИЯ ИНК

Момичета?

Елена и Виктория излизат от унеса и слизат от вана.

ПАТРИЦИЯ ИНК

Деца, бихте ли извикали директора,
моля.

(към Елена и Виктория)

Извинете ме за секунда, търсят ме по
телефона.

Виктория и Елена слизат от вана и се оглеждат. Пристигат нови деца и ги заобикалят, пипат ги, хият им се...

АФРИКАНСКИ ДЕЦА

(на суахили)

Здравейте, mzungu! Как сте?

Елена се заглежда в едни деца, които ритат импровизирана парцалена футболна топка. Сепва я мъжки глас зад гърба ѝ.

ДИРЕКТОР НА СИРОПИТАЛИЩЕТО (О.С.)

Дами, вие все пак дойдохте.

ДИРЕКТОРЪТ е висок, уверен, чернокож мъж, 45.

ЕЛЕНА

Извинете, не успяхме да пристигнем
вчера.

ДИРЕКТОР НА СИРОПИТАЛИЩЕТО

(иронично)

Сафари с "Големите Пет" е доста по-
интересно от нас.

Елена и Виктория се спогледват притеснени от разкритието.

Елена вади визитна картичка от чантата си и я подава на
директора.

ЕЛЕНА

Аз съм Елена. Елена Майер.

Директорът не ѝ отговаря. Взима визитката.

ВИКТОРИЯ

Аз съм Виктория, приятно ми е.

ДИРЕКТОР НА СИРОПИТАЛИЩЕТО

Мат...

Оглежда ги, без да се притеснява. Подхваща иронично-

ДИРЕКТОР НА СИРОПИТАЛИЩЕТО

Бърт ми каза, че ще останете при
нас. Търсите автентичност, така ли?

Виктория решава да не обръща внимание на иронията му.

ВИКТОРИЯ

Мат, ще ни разведеш ли из
сиропиталището?

ДИРЕКТОР НА СИРОПИТАЛИЩЕТО

Разбира се. Със или без шампанско?

Елена взима нещата в свои ръце.

ЕЛЕНА

Вижте. Тук сме, за да помогнем. Ние не сме никакви сафари-туристи. Развихме проект за социализиране на сираци чрез театър.

ДИРЕКТОР НА СИРОПИТАЛИЩЕТО

Аха, казаха ми.

ЕЛЕНА

Добре.

Патрисия Инк приближава към тях.

ПАРТИЦИЯ ИНК

(към Елена и Виктория)

Трябва да тръгвам, дами. Приятно изкарване. Обадете ми се, ако имате нужда от нещо.

ЕЛЕНА

Благодаря много.

Елена и Виктория сами вадят куфарите от багажника без да получат помощ от Мат. Патрисия Инк подкарва сафари ван-а.

Мат тръгва без да ги чака. Елена и Виктория влачат куфари-карети на коленца след него по неравния терен, през камъни, канал и дупки. Оглеждат се притеснено – къде отиват.

53

ЕКСТ./ИНТ СИРОПИТАЛИЩЕ ДВОР/БАРАКА (КЕНИЯ) – ДЕН

53

Директорът спира пред ламаринена врата. Дърпа метален ръждясал лост и отваря вратата. Тримата влизат в бараката, в която има две легла, стени – частично с шперплат, закриващ гофрираната ламарина – основен строителен елемент, кофи и легени и черна дъска.

ДИРЕКТОР НА СИРОПИТАЛИЩЕТО

Тук ще спите.

ДИРЕКТОР НА СИРОПИТАЛИЩЕТО

Това са тубите с вода. Имайте предвид, че децата ги носят отдалеч на ръка. Настанете се. Ще ви чакам в кабинета ми.

ВИКТОРИЯ

А откъде може да вземем вода за пиене?

ДИРЕКТОР НА СИРОПИТАЛИЩЕТО
Ще изпратя някого да купи. По-добре
не излизайте сами. Дори и денем.

ВИКТОРИЯ
Защо?

ДИРЕКТОР НА СИРОПИТАЛИЩЕТО
Това е Кибера, госпожо.

Директорът тръгва, Елена го спира.

ЕЛЕНА
Извинете, сър. Какво означава
„Уширика“?

Мат я гледа и ѝ се чуди на акъла.

ДИРЕКТОР НА СИРОПИТАЛИЩЕТО
"Заедно".

Директорът тръгва.

ЕЛЕНА
Мат.

Директорът се обръща. Елена го настига.

ЕЛЕНА
Ще се радвам да работим "заедно".

Елена протяга ръка за здрависване – по западен навик. Мат гледа
протегнатата ѝ ръка и я поема механично.

54 ИНТ. СИРОПИТАЛИЩЕ / БАРАКА (КЕНИЯ) – ДЕН

54

Елена се връща при Виктория.

Двете оглеждат угрижени "стаята си" – реално училищна стая.
Елена се заглежда в черната дъска и изтрива част от нея.

Виктория се надига на пръсти, за да погледне през прозореца –
морето от тенекиени покриви в гетото.

ВИКТОРИЯ
(на български)
Много е хубаво.

Двете се засмиват. В съседната стая се чуват глъчка на деца–

МИЛИ
Време е за молитва! И какво четем?

ДЕЦА
Библията! Отче наш, който си на
небесата, да се свети името Твое, да
дойде царството Твое, да бъде волята
Твоя, както на небето, така и на
земята. Хлябът наш насъщен дай нам и
днес-

МОНТАЖ НА ОСТРО:

55 ЕКСТ. СИРОПИТАЛИЩЕ / БАРАКА (КЕНИЯ) - ДЕН 55

Елена и Виктория седят на леглата си по бельо. "Къпят се"
посредством топене на кърпите в леген и обтриване с тях.

ДЕЦА
и прости ни дълговете наши, както и
ние прощаваме на нашите длъжници. И
не ни въвеждай в изкушение, но
избави нас от Лукавия. Защото е твое
царството, и силата, и славата, сега
и завинаги, и вовеки...

Двете жени си "мият" лицата, вратовете, мишниците и долната част
от тялото. Кърпите стават червеникави от прахта.

56 ЕКСТ. СИРОПИТАЛИЩЕ (КЕНИЯ) - ДЕН 56

Елена и Виктория излизат на двора. Отвън ги намират директорът и
черноожа жена, МИЛИ, 40.

ДИРЕКТОР НА СИРОПИТАЛИЩЕТО
(на английски)
Това е Мили. Тя ще ви разведе
наоколо.

ЕЛЕНА
Здравейте.

ВИКТОРИЯ
Приятно ми е, Мили.

Мили им кима.

ДИРЕКТОР НА СИРОПИТАЛИЩЕТО
(към Мили)

Заведи ги в детски дом "Рай".

МИЛИ

Разбира се, г-н Мат.

Мили повежда, Елена и Виктория я следват.

57 ЕКСТ. ГЕТО КИБЕРА (КЕНИЯ) - ДЕН

57

Мили върви напред по кални пътеки между постройките на гетото. Елена и Виктория се опитват да я следват.

Мръсотията около тях е ужасяваща. Кал, изпражнения и тичащи боси деца, които викат на Виктория и Елена "mzungu" - бледи хора - на суахили.

През целия път Мили спира и поздравява на суахили групи хора и играещи деца, след което продължава.

ЕЛЕНА

Мили, ти имаш ли деца?

Неочакван смях.

МИЛИ

Имам, да. Три. Защо питаш?

ЕЛЕНА

Просто съм любопитна.

Мили продължава напред, без да я поглежда и без да спира да върви.

МИЛИ

И трите умряха.

Елена и Виктория спират и се споглеждат ужасени. Тръгват да настигнат Мили, но Елена спира, получила съобщение-

Съобщението е от Леон.

"ТОКУ-ЩО КУПИХ НОВ ОГРООМЕН ГАРДЕРОБ"

Елена бързо прибира телефона и хуква напред.

58 ЕКСТ. КИБЕРА УЛИЦА КЪМ СИРОПИТАЛИЩЕ (КЕНИЯ) - ДЕН

58

Елена настига Виктория, облегната на кирпичена стена, бледа.

ЕЛЕНА

(на български)
Добре ли си? Стой тук. Аз отивам.

ВИКТОРИЯ
Окей, и аз ей сега ще дойда.

Клати глава, неясно защо. Елена я поглежда загрижено.

ВИКТОРИЯ
Добре съм.

ЕЛЕНА
Чакай тук.

Елена настига Мили, която отваря ламаринена врата с надпис "РАЙ".

59 ИНТ. СИРОПИТАЛИЩЕ/ДРУГ ДОМ ЗА ДЕЦА (КЕНИЯ) – ДЕН 59

Мили и Елена влизат в полу-празната барака.

МИЛИ
(на английски)
Тук живеят 30 сираци или деца от улицата. А десет настанихме при съседи, докато довършим втория етаж, който падна последния дъждовен сезон.

Мили се заговаря на суахили с едно от децата, което бърка храна в казан с неговите размери, върху огън по средата на стаята.

Елена влиза в следващото помещение, в което леглата са на три етажа и на всяко има по едно-две деца.

ЕЛЕНА
Здравейте, момчета... Вие... За какво мечтаете?

Децата гледат ококорени бялата госпожа.

ЕЛЕНА
Знаете ли какво е мечта?

Момчетата не отговарят.

МИЛИ
Госпожо. Няма дума за „мечта“ на суахили.

ЕЛЕНА
Сериозно?! Е как така? Как тогава
говорите за бъдещето?

МИЛИ
Истината е, че нямаме и конкретна
дума, означаваща "бъдеще".

Елена излиза отвън безмълвна.

60

ИНТ. БОЛНИЧНО ОТДЕЛЕНИЕ (КЕНИЯ) - ДЕН

60

Мили отваря вратата в двора на сиропиталището.

МИЛИ
Това е медицинския ни център.

Елена и Виктория оглеждат мизерията - ламарина, шперплат, дупки
в шперплата, които случат за рафт-тове - за чаша, шише, тоалетна
хартия, дупки в стените, от които се вижда улицата, начупени
прозорци. Всички легла са със зелени и сини чаршафи.

Те виждат момиче на легло с превързани крака и кръв около тях.

ВИКТОРИЯ
Какво му има на това момиче?

МИЛИ
Снощи г-н Мат я доведе. Има тежко
кръвотечение. Обрязването ѝ не е
било успешно.

ВИКТОРИЯ
Господи!

МИЛИ
Сама си го направила.

ВИКТОРИЯ
Какво?! На колко години е тя?

МИЛИ
На 11 години. Проститутката, за
която работи, ѝ е помогнала.

Виктория не може да повярва на ушите си.

МИЛИ
Трябва да изхранва девет братя и
сестри. Като се обреже, обаче, за

нея няма да има значение с кого и колко прави секс.

На Виктория ѝ става зле, изостава. Елена гледа малко момченце в окаяно състояние.

Мили излиза навън. Елена я догонва-

ЕЛЕНА

Извинете... Мили... ами малкото детенце?

61

ЕКСТ. ПРЕД БОЛНИЧНО ОТДЕЛЕНИЕ (КЕНИЯ) - ДЕН

61

На отъпкан прашен двор, ограден с боядисана гофрирана ламарина.

УХУРО, 10, ДЖОМО, 6, (виждаме ги за първи път) и други деца си играят наоколо.

Мили се обръща към Елена-

МИЛИ

В някои от племената имат извратени вярвания...

ЕЛЕНА

Да, разбирам, ние изучаваме някои от тези...

Виктория ги приближава. Мили я прекъсва.

МИЛИ

Ако бащата прави секс с детето си, вярват, че ще се получи кръговрат на кръвта на бащата ще се пречисти и излекува от СПИН. Понякога правят секс с 2-3 годишните си деца. Тези деца рядко оцеляват.

Виктория повръща в краката си.

ЕЛЕНА

(на български)

Добре ли си?

ВИКТОРИЯ

Съжалявам.

62

ЕКСТ. СИРОПИТАЛИЩЕ/ДВОР (КЕНИЯ) - ДЕН

62

Елена, Виктория и Мили се връщат от обиколката. В този момент Мат влиза в двора с бебенце на няколко месеца. Мат подава внимателно бебето на Мили.

ДИРЕКТОР НА СИРОПИТАЛИЩЕТО

(на английски)

Виж какво намерих в канавка до
летището. Прегледай го, пусни му
тест и ми кажи какви са му
шансовете.

Децата ги наобикалят, радват се на новото попълнение.

МИЛИ

Документи, нещо?

Мат поклаща глава отрицателно и тръгва да излиза.

Мили подава бебето на Елена. Елена го поема непохватно.

МИЛИ

Дай му име.

Децата обръщат глави към Елена с любопитство.

ЕЛЕНА

Моля?... Аз ли?

МИЛИ

Да.

ЕЛЕНА

Защо аз?

МИЛИ

Свършиха ни имената.

ЕЛЕНА

Как... така?

Мили посочва едно от децата.

МИЛИ

Например - нея я кръстихме на
квартала, в който Мат я откри. Така
че, казвай едно име.

Елена държи бебето стреснато. Близък план на ръцете и очите на бебето.

БЕЗВРЕМIE:

ВИЗИОН: Елена е сякаш сама на света с него-

МИЛИ (И.К.)

Е, какво ще бъде?

Мили изкарва Елена от състоянието й.

ЕЛЕНА

Кристофър...?

МИЛИ

Добре дошъл, Кристофър!

Мили взима бебе Кристофър от Елена.

Мили влиза с бебето в "медицинския център", следвана от всички деца, оставяйки-

Елена и Виктория навън сами.

63

ИНТ. СИРОПИТАЛИЩЕ / БАРАКА (КЕНИЯ) - ВЕЧЕР

63

Елена и Виктория са седнали на едното легло в стаята. Елена е прегърнала Виктория, която плаче неутешимо.

ВИКТОРИЯ

(на български)

Елена, не го мога това, съжалявам.

Това не се лекува с арт-терапии...

ЕЛЕНА

А аз дори си нося бански.

И двете жени избухват в истеричен смях - не е ясно смях ли е, плач ли е.

Телефон звъни. Виктория и Елена се отделят една от друга. Елена отива да вдигне телефона.

ЕЛЕНА

(на английски)

Здрасти, бейби... Пресен босилек и
магданоз има само на Женския
пазар... Да. Ти също ми липсваш...

Елена чува нещо в слушалката, сеща се и започва да рови в чантата си, вади кутийка с таблетки.

ЕЛЕНА

Да, пия си хапчетата... Да, всичко е
наред. Утре ще се видим вече, да...
Чао. Обичам те.

Елена затваря телефона, вади едно хапче и го лапва, преглъща с
вода.

64

ЕКСТ. СИРОПИТАЛИЩЕ / ДВОР (КЕНИЯ) – ДЕН

64

На двора пред отворения багажник на такси Елена и Виктория
мъкнат куфарите си и ги слагат в багажника. Мат ги наблюдава
отстрани.

ДИРЕКТОР

Благодаря ви, че се отбихте. Знаех
си, че тази лъжица не е за вашата
уста.

Виктория се ръкува с Мат. Елена не поглежда директора.

ВИКТОРИЯ

Мат...

Директорът бърза да я прекъсне.

ДИРЕКТОР

Приятен полет.

Виктория поглежда безмълвната Елена, след това уверена, че
постъпват правилно, се обръща към директора.

ВИКТОРИЯ

Добре. Довиждане.

Директорът ѝ кима.

Виктория прегръща Елена и я води да седне в колата.

65

ИНТ/ЕКСТ. КИБЕРА (КЕНИЯ) – ДЕН

65

Елена и Виктория пътуват сами в колата в неистовия прахоляк на
Найроби. Двете гледат през различни прозорци, в различни посоки,
всяка една – в своите мисли.

Субективна гледна точка на Виктория: мизерията на улицата в
гетото.

Субективна гледна точка на Елена: бебешките ръце и лице на
Кристофър.

Продължават да пътуват в мълчание, докато...

ЕЛЕНА

Спрете!.. Моля ви, спрете!... Ще
спрете ли, моля!

66

ЕКСТ. КИБЕРА (КЕНИЯ) – ДЕН

66

Колата спира в средата на гетото. Елена излиза навън и кляка до колата, диша тежко.

ВИКТОРИЯ

(на български)

Елена, какво стана? Добре ли си?...
Лошо ли ти е?... Искаш ли вода? Ето.

Виктория вади от чантата си бутилка вода, развива капачката, подава шишето на Елена, но Елена не я взима.

ВИКТОРИЯ

Елена, говори! Какво става?...
Елена, моля те, хайде да се качваме.
Ще си изпуснем полета!

ЕЛЕНА

Не мога да го направя.

ВИКТОРИЯ

Знам. Никой не може да го направи.
За това сега се прибираме у дома и
всичко ще е наред.

ЕЛЕНА

Наред?!

Елена се изправя. С една глава е над Виктория.

ЕЛЕНА

Не мога да се прибера сега.

Виктория е шокирана. Елена отива до колата-

ЕЛЕНА

Господине. Отворете багажника моля.

Елена си вади куфара от багажника.

ВИКТОРИЯ

Какво?! Полудя ли? Елена!

Елена отваря дръжката на куфара за влачение.

ВИКТОРИЯ

Елена... Какво правиш?...

Елена все едно не я чува.

ВИКТОРИЯ

Елена! Елена! Моля те, какво правиш?

Елена взима лицето на Виктория с ръце-

ЕЛЕНА

Не знам... Нямам никаква представа
какво правя.

Елена целува Виктория и я прегръща. Миг, два, три - и се
откъсват една от друга.

ЕЛЕНА

Лек полет, госпожо.

Виктори ѝ кима в знак на съгласие.

Елена започва да ходи по неравния път, влачейки куфарчето си по
трудния терен.

Виктория се качва в колата и потеглят. Тя гледа назад към
приятелката си.

67

ЕКСТ. КИБЕРА УЛИЦА КЪМ СИРОПИТАЛИЩЕ (КЕНИЯ) - ДЕН

67

Елена върви през гетото. Хората от гетото гледат Елена и
странния за това място куфар-каретка.

Телефонът ѝ звъни. Тя не отговаря. Звъни все по-силно и по-силно
в ръката ѝ.

Елена достига вратата на сиропиталището.

Телефонът ѝ звъни отново. Леон е. Елена отваря дворната врата на
сиропиталището с рамо, докато вдига телефона-

ЛЕОН (V.O.)

(на английски)

Здравей, любов. Пренаредих дома ни и
успях да подредя всичките си дрехи в
новия гардероб, ще го харесаш! Нямам
търпение да те прегърна. Качваш се
на самолета вече, нали?

ЕЛЕНА
(на телефона)
Не.

68 ЕКСТ. СИРОПИТАЛИЩЕ / ДВОР (КЕНИЯ) -

68

Елена влиза в двора, децата ритат футбол-

ЛЕОН (V.O.)
Полетът ти закъснява?

ЕЛЕНА
(на телефона)
Не.

Елена е в средата на двора на сиропиталището. Мат я вижда, обръща се към нея-

ЛЕОН (V.O.)
Всичко наред ли е?

Елена върви към Мат. Мат върви към Елена.

Елена казва едновременно на Леон - по телефона и на Мат - срещу нея-

ЕЛЕНА
Не. Оставам в Африка.

Елена гледа Мат. Мат се усмихва на Елена за първи път, разтваря ръце към нея, гостоприемно и... за първи път се ръкува с нея по начина, по който само местните го правят с приятели.

ЕЛЕНА
(на суахили, "благодаря")
Asante Sana!

69 ЕКСТ. ГЕТО КИБЕРА (КЕНИЯ) - ДЕН

69

ПЪРВАТА СЦЕНА НА ФИЛМА: Екстатичен екзотичен ритуал - процесия, честващ раждането на дете в една от десетките църковни общности в Кибера, Найроби. Между тенекиени или кирпичени постройките и огради от гофрирана ламарина с реклами в ярки цветове, десетки африканци танцуват по "улица", движейки се в цветна процесия.

Елена е навън, снима ги с телефона си.

Някои са в странни костюми. Музиката гърми и треши, в забързващ ритъм. Някои хора вече са в транс. Начело на процесията – Знаменосец вее огромно знаме. Знамето прилича на... българско.

Веднага след Знаменосеца жена подхвърля БЕБЕ във въздуха докато танцува. Миг – и отминават напред.

Групичка деца спират танца си, заглеждат се в камерата, сочат някого, смеят се на човека, когото гледат, това е –

Елена, която ги гледа усмихната.

70 ЕКСТ. СИРОПИТАЛИЩЕ / ДВОР (КЕНИЯ) – ДЕН

70

Момчетата в сиропиталището играят футбол. Само едно момче стои в страни и ги гледа. Това е ДЖОМО, 7.

Елена гледа към Джомо.

ЕЛЕНА

Хей, Джомо...

Джомо ѝ се усмихва плахо, той не говори. Мачка дългите ръкави на блузата си.

СКОК КЪМ:

71 ЕКСТ. КИБЕРА (КЕНИЯ) – ДЕН

71

Елена тича из прашното гето. Покрай релсите, които минават до къщите. Руини, смрад, боси крака, опънати многобройни кабели, които Елена избягва, простряно пране, многоцветно облечени тъмнокожи. Туби с вода. Тонове мръсотия, разлагаща се край реката.

Докато Елена прави джогинг, върви веселия ѝ глас зад кадър.

ЕЛЕНА (И.К.)

(на български)

Ало, здрасти. Чудя се свободен ли си в следващите... може би три-четири седмици?... Да, да, разбирам. Да, малко късно звъня. Успех на репетициите!

ЕЛЕНА (И.К.)

(на английски)

О, ти снимаш филм?... Поздравления,
Андреас!... Не се тревожи да мен, ще
се оправя. Успех и на теб!

ЕЛЕНА (И.К.)

(на български)

Стела, здрасти... Виж, имам едно
предложение. Да направим същото,
което правихме в Широка лъка, само
че малко по-далече... В Африка... Да
– континента Африка. Кения. В
Найроби. Тоест, не е точно в
Найроби, а в Кибера... Гето е, да.
Истинско гето... Абсолютно същото
правим като в Широка Лъка, но с
повече деца. Добре. Ще се радвам да
върнеш обаждане, когато помислиш.

Няколко деца от гетото виждат Елена да тича и започват да тичат
заедно с нея. Елена се състезава с тях и се смее. Те се
надбягват с нея. Вече са трийсетина.

ЕЛЕНА (И.К.)

(на английски)

Здравей, Питър... Чудесно! Много ти
благодаря! Знаех си, че няма да се
уплашиш. Купувам ти билет и те
чакам.

72

ЕКСТ. СИРОПИТАЛИЩЕ / УЧЕБНА СТАЯ (КЕНИЯ) – ДЕН

72

Елена и дузина деца, очертават ръчичките си с тебешир върху
стара дъска (*както другите деца в Широка лъка*).

ЕЛЕНА

Мечтите... са нещо приятно, което си
пожелавате... нещо, което много
искате да имате, да бъдете или да ви
се случи. Искате да е... толкова
истинско, колкото нещата, които са
се станали вчера.

Не е сигурно, че децата разбират какво Елена им говори, но
старателно очертават ръчичките си.

Само Джомо стои безучастно и тихо.

Елена получава съобщение от Леон. Отваря го:

"ЕЛЕНА, ДОЙДОХ В БЪЛГАРИЯ ЗАРАДИ ТЕБ. КОГА ЩЕ СЕ
ВЪРНЕШ?"

Елена бързо игнорира съобщението. Заглежда се в рисунката на детето пред нея.

ЕЛЕНА
Браво, Ухуру!

УХУРУ
Благодаря!

Елена отива при Джомо.

ЕЛЕНА
Джомо, искаш ли да ти помогна?

Джомо не ѝ отговаря. Елена хваща ръката му, за да помогне. Джомо се дърпа рязко и побягва навън, брат му Ухуру тръгва след него. Елена оставя Стела да работи с децата и излиза от стаята-

73 ЕКСТ. СИРОПИТАЛИЩЕ / ДВОР (КЕНИЯ) - ДЕН

73

Елена сяда на стъпалата до двете момчета.

УХУРУ
Аз ще порасна бързо и ще взема Джомо с мен.

ЕЛЕНА
Той говори ли изобщо?

УХУРУ
Да... Джомо спря да говори, когато мама умря, а татко ни остави тук.

ЕЛЕНА
Значи имате баща?

УХУРУ
Ами... да.

74 ИНТ. СИРОПИТАЛИЩЕ / БАРАКА (КЕНИЯ) - НОЩ

74

Елена дълго се върти и не може да заспи.

Става, вади кутийката с таблетките. Замисля се за миг, след това бързо взима едно.

Монтажна секвенция с Елена, Питър и Стела:

– Децата и артистите са седнали сред купчини платове. Питър ги учи да режат и показват на децата как да правят от тях различни маски и костюми...

– Стела и децата барабанят по празни варели, същия ритъм като в Широка лъка. Едно от момичета започва да танцува заедно с Елена под съпровода на създадения ритъм.

Елена получава съобщение от Леон:

СМС ОТ ЛЕОН: "РАЗБИРАМ ТЕ. ТИ ТРЯБВА ДА НАПРАВИШ НЕЩО,
ЩОМ ЗНАЕШ, ЧЕ МОЖЕШ."

Елена бързо игнорира съобщението и увлича още деца в танца. В стаята влиза Мили.

МИЛИ
(към децата)
Стоп. Време е за молитви!
Бързо...бързо.

Забавата е спряна.

ЕЛЕНА
Мили, какво става?

Децата излизат от стаята, минавайки покрай двете жени. Мили поглежда Елена презрително.

МИЛИ
На децата им трябва мляко. Не тези
глупости!

ЕЛЕНА
Това не са глупости, а изкуство!

МИЛИ
Децата могат и сами да си играят.

Мили излиза след децата. Елена остава сама.

Елена се разхожда спокойно из гетото, незабележима, все едно е част от него.

Елена получава ново съобщение от Леон:

"ИСКАМ СИ МОЯТА ЕЛЕНА ОБРАТНО. ТИ КОЯ СИ?"

77 ЕКСТ. СИРОПИТАЛИЩЕ / ДВОР (КЕНИЯ) – ДЕН

77

Върви приготвяне за представление. Елена подрежда столове на двора. Ухуро ѝ помага. Атмосферата някак напомня на финалните представления в Широка Лъка, украсата е малко и направена от вторични материали – пликчета, празни бутилки.

Джомо излиза отвътре заедно с Мили. Джомо се спира до Елена и поставя пред нея чифт детски обувки. Елена им се чуди.

ЕЛЕНА

Здравей, Джомо. Какво има?

Джомо мълчи.

МИЛИ

Иска ти да му обуеш обувките.

Елена се усмихва и коленичи пред малкия Джомо. Грижливо го обува. Джомо се усмихва.

ЕЛЕНА

Готов си.

Джомо доволен хуква при другите.

78 ЕКСТ. СИРОПИТАЛИЩЕ / ДВОР (КЕНИЯ) – ДЕН

78

На импровизирана сцена тече представлението. Децата носят маски и играят сценка, водени от Стела. Елена и Джомо гледат от предните редове. Мат и Мили също са сред публиката. Мат се радва на децата, Мили за първи път се усмихва.

ДЕЦА ОТ СЦЕНАТА

...докато вървят и танцуват, те
виждат нещо странно! И се питат – а,
това какво е? Крокодил! – Крокодил
ли?!

Елена подава на Джомо маска на лъв, без да го поглежда. Неочаквано за Елена Джомо взема маската, слага я и изръмжава. Елена го поглежда учудено, за първи път чува гласа му.

ДЕЦА ОТ СЦЕНАТА

А това какво е? – Куче. А това какво е?

ДЖОМО

Лъв.

Елена щастлива прегръща малкия Джомо. Джомо е проговорил!

В този момент получава съобщение от Леон:

"СЪЖАЛЯВАМ, ЧЕ ПРАВЯ ТОВА СЪС СМС, НО ТИ НЕ МИ ОСТАВЯШ ИЗБОР. НАПУСКАМ ТЕ, ЕЛЕНА."

Тръгва весела музика. Започва танц.

Елена прибира телефона си, очите ѝ се насълзяват, но тя продължава да гледа танците с неизменна усмивка.

Децата увличат Мили и Мат в танца.

Елена наблюдава сама отстрани.

БЕЗВРЕМИЕ:

Няколко деца наобикалят Елена и започват да я гаят по косата. Елена затваря очи.

Това е. Всичко друго е на пауза...

НА ОСТРО:

На тръгване, Елена се опитва да вземе думата в глъчката.

ЕЛЕНА

Слушайте, деца. Време е утре да си тръгваме, но догодина ще се върнем отново... А утре, преди да заминем, ще си направим голяма, обща снимка всички заедно.

Децата едно по едно замлъкват и се споглеждат като попарени. Джомо навежда глава.

79	ЕКСТ. КИБЕРА (КЕНИЯ) – НОЩ И ИЗГРЕВ	79
	Стъмва се и се съмва над гетото като мравуняк.	
80	ЕКСТ. СИРОПИТАЛИЩЕ / ДВОР (КЕНИЯ) – ДЕН	80

Елена, с подпухнало лице и недоспала, излиза със Стела и Питър от стаите на сиропиталището. Изнасят багажа си на двора.

Дворът е необичайно празен. Няма нито едно дете. Артистите се оглеждат учудени.

Мат и Мили са вън и разговарят тихо. Млъкват, като виждат артистите да приближават.

СТЕЛА

Мат, къде са всички деца?

ДИРЕКТОР НА СИРОПИТАЛИЩЕТО

Учат в стаите си.

ПИТЪР

Не е ли неделя?

Директорът решава да бъде искрен.

ДИРЕКТОР НА СИРОПИТАЛИЩЕТО

Идвате в Африка за малко, хвърляте
някой друг долар, и си мислите, че
всичко е наред.

ЕЛЕНА

Моля?

ДИРЕКТОР НА СИРОПИТАЛИЩЕТО

Повиках ви такси, имам си работа в
града.

Мат се отдалечава, без да им обръща повече внимание.

СТЕЛА

Мили, какво става?

МИЛИ

И какво да ги правим сега, а? Тъкмо
почнаха да се отварят и вие си
тръгвате!? Елена, всъщност ти си
най-лошата!

СТЕЛА

Стига, Мили, ние ще се върнем
догодина...

МИЛИ

Догодина?! Уау!

ЕЛЕНА

Договорът ми с НПО-то „Светло
бъдеще“ приключи преди месец. Цял
месец след това работихме без
финансиране. В България този проект
ни отнема само месец. Аз имам
семейство, имам и други проекти...

МИЛИ

Хайде сега вземи всички деца със
себе си в Европа!

Елена онемява. Мили им обръща гръб.

Таксито чака, те натоварват багажа си. Никой не ги изпраща.

Децата затварят зелената дворна врата, изписана с ценности.

Мат гледа от прозорец как таксито си проправя път в тълпата на
Кибера.

81 ИНТ. ТЕАТЪР / СЦЕНА (СОФИЯ) – НОЩ

81

Тече репетиция. Почти същите актьори на същата сцена, репетират
"Бернарда Алба". Елена стои под сцената и ги наблюдава отдолу.

ЕЛЕНА

(на български)

Не, стоп, стоп... Виктория, трябва
да си по-агресивна, по-активна.
Да набиваш пети, трябва да има
категоричност в това нещо. В момента
си като някакво... танцуващо
девойче. Какво става?

ВИКТОРИЯ

Ами, не мога да го направя.

ЕЛЕНА

Защо?

Виктория кляка и шепне нещо в ухото на Елена, не чуваме какво.

ЕЛЕНА

(на висок глас)

Какво?... След месец имаме
премиерата, а после играете поне 6
месеца до края на сезона! Та ти си
Бернарда!

ВИКТОРИЯ

Знам... съжалявам...

ЕЛЕНА

Какво значи „съжалявам“? Това е адски непрофесионално... На всичкото отгоре вече имаш две деца.

ВИКТОРИЯ

Поне мога да имам деца.

Елена удря шамар на Виктория.

ВИКТОРИЯ

Ти нищо не разбираш, Елена.

ЕЛЕНА

Съжалявам... съжалявам.

Виктория се кани да напусне сцената обидена. Елена се вкопчва в роклята на Виктория и я задържа.

Всички погледи са втренчени в Елена. Никой не помръдва.

ЕЛЕНА

(шепне)

Леон ме напусна.

Актьорите са като замръзнали, никой не е виждал Елена да плаче. Елена се свлича и кляка на земята пред сцената. Виктория прави знак на актьорите. Те тръгват към кулисите, излизат.

Виктория слиза до Елена и сяда на пода до нея.

ЕЛЕНА

Аз съм пълен провал.

ВИКТОРИЯ

Глупости, Елена.

ЕЛЕНА

Пълен провал...и Кения се оказа провал. Аз съм просто поредния човек, който изоставя тези деца.

ВИКТОРИЯ

Не е вярно.

ЕЛЕНА

Ограбих ги, разбираш ли? Аз ги научих да мечтаят, после

взех мечтите им и... отидох на друг континент.

ВИКТОРИЯ

Моля те спри. Не си направила нищо нередно.

ЕЛЕНА

Товага защо се чувствам все едно съм!

ВИКТОРИЯ

Правила си същото, като в Широка Лъка.

ЕЛЕНА

Да, но Кения е... много далече...

Виктория прегръща Елена. Елена се разридава като дете.

ВИКТОРИЯ

Стига... Елена, моля те, спри.

ЕЛЕНА

Миналата седмица две дечица избягали от сиропиталището при баща си... и той преспал с по-малкото от тях.

ВИКТОРИЯ

Какво?!

ЕЛЕНА

Заради онова чудовищно вярване.

ВИКТОРИЯ

Елена, кой ти каза?

ЕЛЕНА

Аз трябва да отида там. Трябва да се върна.

ВИКТОРИЯ

Елена... имаме премиера след един месец... И да отидеш там, да гледаш как това дете умира, не те прави...

ЕЛЕНА

Негова майка ли?

ВИКТОРИЯ

Да.

82 ЕКСТ БОЛНИЦА / КОРИДОР (КЕНИЯ) – ДЕН 82

Елена се качва по метални стълби до втория етаж. Врхлита в болничния коридор.

83 ИНТ. БОЛНИЧНО ОТДЕЛЕНИЕ (КЕНИЯ) – ДЕН 83

Елена търси Джомо из болничните легла. Намира го. Джомо е на системи, но е в съзнание.

ЕЛЕНА
(на английски)
Здравей, Джомо! Толкова се радвам да
те видя.

Елена сяда на леглото до него.

ДЖОМО
Къде е татко, добре ли е?

ЕЛЕНА
Къде е лекарят, аз искам да...

Джомо прави опит да се усмихне. Прекъсва я.

ДЖОМО
Аз умирам.

Елена го поглежда, не знае точно какво да му каже.

ЕЛЕНА
Само че ние не умираме, миличък.
Превръщаме се в ангели и отиваме при
другите ангели... Може би майка ти
вече те чака.

Джомо кима. Елена го милва.

Гласът на ГЛАВНАТА СЕСТРА, 33, чернокожа, се чува зад гърба на Елена.

ГЛАВНА СЕСТРА
Извинете, госпожо! Не може да
влизате тук! Позволено е само за
персонала.

ЕЛЕНА

Бях ръководител на програмата
Артисти за деца... Знаете ли я?

ГЛАВНА СЕСТРА

Да, но програмата беше закрыта.
Намерете си друга работа! Сега
трябва да излезете веднага.

Сестрата ѝ сочи вратата. Елена става и понечва да тръгне.

Очите на Джомо се насълзяват, гледа Елена.

Елена мисли.

В този момент зад тях се появява Мили.

ЕЛЕНА

Мили!

МИЛИ

Какво правиш тук?

ЕЛЕНА

Не ми позволяват да остана с Джомо.

Мили оглежда Елена. Разбира за какво е дошла.

МИЛИ

Може би имат нужда от санитарка?

Мили гледа настоятелно сестрата.

ГЛАВНА СЕСТРА

Не, нямаме.

Сестрата поглежда тъжния Джомо. Сега и тя разбира.

ГЛАВНА СЕСТРА

Всъщност имаме.

Елена засиява.

ЕЛЕНА

Приятно ми е. Вашата нова санитарка.

Джомо засиява.

ГЛАВНА СЕСТРА

Добре тогава. Парцалите и
препаратите са в стаята долу, в
дъното... Може да започнеш с пода.

МОНТАЖНА СЕКВЕНЦИЯ/ СКОК ВЪВ ВРЕМЕТО:

84 ИНТ. БОЛНИЦА / СТАЯ 1 (КЕНИЯ) - ДЕН 84

Елена в униформа на санитар чисти пода.

Елена в болнична униформа изхвърля с кофа изпражнения.

85 ИНТ. БОЛНИЦА / СТАЯ НА МЕД. СЕСТРИТЕ (КЕНИЯ) - ДЕН 85

Елена събира чувалите с боклук.

ЕЛЕНА

Нещо друго?

ГЛАВНА СЕСТРА

Не, това е достатъчно.

86 ИНТ. БОЛНИЧНО ОТДЕЛЕНИЕ (КЕНИЯ) - ДЕН 86

Елена е седнала на леглото до Джомо. Той се гушка в нея. Елена взема лист и молив, за да нарисува нещо. Поглежда въпросително Джомо.

ДЖОМО

Нарисувай ми твоята мечта.

Джомо гледа Елена в очакване.

ЕЛЕНА

Мечта ми е... ти да си добре.

Джомо слага ръката на Елена на листа.

Елена се колебае. Взима молива и рисува много деца, едно до друго, хванати за ръце, които са заобиколили една жена.

ЕЛЕНА

Това в средата съм аз.

Подава листа на Джомо.

ДЖОМО

Много тъжна рисунка.

ЕЛЕНА

Защо? Аз виждам само усмихнати лица.

ДЖОМО

Аз виждам много деца и само една
майка.

Елена поглежда рисунката с други очи.

Тя закача рисунката над леглото му.

87 ЕКСТ. ЦЕНТЪРЪТ НА НАЙРОБИ (КЕНИЯ) – ЗАЛЕЗ 87

Елена, загъната в масайското червено одеало, се изкачва по
стълбите на сградата, в която спи, в центъра на Найроби.

Етаж след етаж. Тя излиза на покрива, минава покрай варели за
вода и жици и застава на ръба на покрива. Гледа града под нея,
заобиколена от небостъргачи и недовършени строежи.

88 ИНТ. ТЪМНА ХОТЕЛСКА СТАЯ (КЕНИЯ) – РЕЖИМ 88

Аларма звъни. Елена е заспала с дрехите.

Става и се приготвя за новия работен ден.

89 ИНТ. БОЛНИЧНО ОТДЕЛЕНИЕ (КЕНИЯ) – ДЕН 89

Елена в униформа, с леген в ръце приближава болнично легло, на
което лежи малко момиче.

ЕЛЕНА
Здравей, Лилиан.

Момиченцето ѝ се усмихва.

ЕЛЕНА
Време е да те изкъпем, миличка.

Елена потапя кърпа в легена, изцежда я и започва да минава с нея
тялото на момичето.

90 ИНТ. БОЛНИЦА / ТОАЛЕТНА (КЕНИЯ) – НОЩ 90

Елена седи на капака на тоалетна чиния и говори по телефона.
Изглежда уморена.

ЕЛЕНА
(на български, по телефона)
Моля те, не се притеснявай. Гледах
видеото от репетицията. Опитай се да
съкратиш първа и втора сцена.

ВИКТОРИЯ
Кога си идваш? Не мога да те
покривам повече. Всичките са
полудели и изнервени...

ЕЛЕНА
Добре се справяш, госпожо. Благодаря
ти много.

ВИКТОРИЯ
Директорът се появи днес. Бесен ти
е. Подозрителен е, каза, че не може
да се свърже с теб.

ЕЛЕНА
Аз ще се оправя с него. Хайде, ще се
чуем утре, по същото време.

ВИКТОРИЯ
Пази се.

ЕЛЕНА
Чао.

Елена затваря телефона. Обляга се на мопа и заспива веднага, все
още седяща върху тоалетната седалка.

91 ИНТ. БОЛНИЦА / ДВОР (КЕНИЯ) - ДЕН

91

Елена бута инвалидна количка с болно момиче.

Елена стига до колата, където Мат подава някакви документи на
ЖЕНА, която е с гръб към Елена.

ЕЛЕНА
(на английски към Мат)
Здравей, Мат. Къде е приемната майка
на Арнолд?

Жената се обръща, Патриция Инк е.

ЕЛЕНА
Патриция Инк? Аз мислех, че... имаш
деца.

ПАТРИЦИЯ ИНК
Имам. Имам две мои и осем осиновени.

ЕЛЕНА
...но как?

ПАТРИЦИЯ ИНК
Не мога да оставя Кения извън дома
си.

Мат и Патриция качват момичето в колата. Елена ги гледа за кратко и след това тръгва обратно към болницата с празната количка.

ЕЛЕНА (И.К.)
Ваше Величество, както ви казах
веднъж. Слабите понякога са по-
могъщи от силните...

92 ИНТ. БОЛНИЧНО ОТДЕЛЕНИЕ (КЕНИЯ) - НОЩ

92

Елена в санитарната ѝ униформа седи до Джомо на леглото му и чете финала на приказка.

ЕЛЕНА
...И малката мишка започнала да
гризе мрежата с острите си зъбки.
Цър, цър, цър! И така скоро мишката
успяла да прегризе дебелите въжетата
и да освободи лъва.

Елена целува детето по челото.

ЕЛЕНА
Лека нощ, Джомо. Приятни сънища.

Елена става, но Джомо я хваща за ръката и я връща обратно. Елена отстъпва.

ЕЛЕНА
Добре, миличък, ще остана.

Елена ляга обратно в леглото на Джомо, с лице към него. Тя го гали и си затваря очите.

93 ЕКСТ. БОЛНИЦАТА (КЕНИЯ) - ДЕН

93

Елена влачи чували с боклук по стълбите надолу. Изхвърля ги в кофите на първия етаж. Сепва я глас-

ЛЕОН (И.К.)
Елена...

Елена се обръща, тръгва към мъжа... Гледат се дълго един друг.

Тя пристъпва към Леон и го прегръща, говорят, без да се пускат.

ЕЛЕНА

Някой ден ще убия Виктория, заклевам се.

ЛЕОН

Радвам се, че те открих. Как си ти?

ЕЛЕНА

Добре съм.

Тя се отдръпва, той не я изпуска.

ЛЕОН

Мястото ти не е тук. Не си причинявай това.

Елена отстъпва назад.

Елена го поглежда за секунда, после се качва по стъпалата на болницата.

ЕЛЕНА

Какво знаеш ти, Леон?

ЛЕОН

Твоето място е другаде.

ЕЛЕНА

(иронично)

Така ли мислиш ти, бели братко?

Елена се изкачва. Леон я следва.

ЛЕОН

Ти си артист, Елена!

Елена се спира, гледа го в очите дълго и продължително.

94

ИНТ. БОЛНИЦА / СТАЯ (КЕНИЯ) – ДЕН

94

В празната болнична стая Елена е седнала срещу Леон, и двамата на болнични легла без дюшеци.

ЛЕОН

Обещавам ти... че ще се срещнем в следващия живот и ще имаме свои собствени деца.

Вниманието на Джомо се премества върху нещо или някого извън екрана.

ДЖОМО

Понякога питам Ухуру за нея. Той ми разказва истории. И аз се преструвам, че не знам, че си измисля... Аз познавам Елена. Елена обича театър. Елена обича и Леон. Аз пък – не.

Леон се усмихва.

ДЖОМО

Елена казва, че когато дойдеш в Африка, трябва и Африка да дойде в теб, а това иска време. И когато това стане, Африка остава в теб завинаги, като инфекция... Вече знам какво е чувството да имаш майка...

Леон поглежда към директора, развълнуван. Мат кима.

ДЖОМО

Знам това. Майка ми е половината ми живот. Тя идва точно, когато имам най-голяма нужда. Моята майка е моят герой.

Леон вдига развълнуван очи напред, но не вижда Мат, а-

-Елена, такава каквато беше в Широка лъка – с венеца цветя, като пролет.

ВИДЕОТО С ДЕЦАТА В СИРОПИТАЛИЩЕТО, гласът на Елена е зад кадър:

ПРИТИ

Казвам се Прити Акини.

ЕЛЕНА (И.К.)

На колко си години?

ПРИТИ

На 12 години.

ЕЛЕНА (И.К.)

Коя е най-голямата ти мечта, Прити?

ПРИТИ

Най-голямата ми мечта е да стана певица.

ГИВЪН
Танцьор!

МАЙКЪЛ
Артист.

БЕЙБИ
Лекар.

ЕЛЕНА (И.К.)
Защо?

БЕЙБИ
За да помагам на болни хора.

ЕЛЕНА (И.К.)
На деца или на възрастни?

БЕЙБИ
На всичките хора.

УХУРУ
Моето име е Ухуру. На 11 съм. Искам
да стана пилот.

ЕЛЕНА (И.К.)
Пилот? На какво?

УХУРУ
(сочи към. небето)
Самолети. На истински самолети.

ХЕЛЪН
Съдия.

ЕЛЕНА (И.К.)
Защо съдия?

ХЕЛЪН
Защото виждам новини, които ме карат
да плача.

Леон затваря камерата. Той я връща на Мат.

ЛЕОН
Благодаря ти.

Леон ходи из Кибера покрай релсите, там, където Елена тичаше. Светът около него е цветен и шумен, но Леон не го забелязва. Все още е силно развълнуван.

99 ЕКСТ. БОЛНИЧНО ОТДЕЛЕНИЕ (КЕНИЯ) – ВЕЧЕР 99

Леон се сбогува с Елена, целува я продължително по челото.

ЛЕОН

Не съм те разбирал. Съжалявам само,
че... не можах да ти помогна да
станеш майка.

100 ИНТ. БОЛНИЧНО ОТДЕЛЕНИЕ (КЕНИЯ) – НОЩ 100

Елена лежи в леглото заедно с Джомо, с лице към него. Тя го гали и си затваря очите, преструва се, че заспива.

Миг по-късно пръстчетата на Джомо отварят очите на Елена внимателно.

ЕЛЕНА

Страх ли те е?

Джомо кима. Елена го гушва.

ЕЛЕНА

И мен.

Джомо се стгушва и затваря очи.

101 ИНТ. БОЛНИЧНО ОТДЕЛЕНИЕ (КЕНИЯ) – ДЕН 101

Елена в цивилни дрехи стои и дълго гледа болничното легло на Джомо. То е празно, дюшека го няма. Няма и нищо друго. За нея поне.

Елена откача рисунката над леглото и излиза.

102 ЕКСТ. КРАЙ ЖП ЛИНИЯ – ДЕН 102

Елена върви покрай релсите, носейки в ръка лъвската маска на Джомо. Шумът на влака заглушава мъката ѝ.

103 ИНТ. ТЪМНА ХОТЕЛСКА СТАЯ (КЕНИЯ) – НОЩ 103

Завесите и щорите са спуснати, стаята е тъмна.

МОНТАЖНА СЕКВЕНЦИЯ ДЕН, НОЩ, ДЕН.

Елена се стряска. Надига се.

Тя осъзнава, че се чука на прозореца и явно това е нещото, което я е стреснало. Чуването продължава настойчиво.

Мат наднича зад завесите, за да види стаята. Чуването продължава.

МАТ

Елена!

ЕЛЕНА

Майната ти, Мат!

Елена ляга и се завива през глава.

НА ОСТРО:

104 ИНТ. ТЪМНА ХОТЕЛСКА СТАЯ (КЕНИЯ) – ДЕН

104

Завесите и щорите са спуснати, стаята е тъмна. Само дупките в завесите издават, че навън е ден.

Елена се стряска, отваря очи. Мили седи на леглото ѝ. Незнайно от кога я гледа. Елена трие очи, надига се.

ЕЛЕНА

Какво... правиш тук? Откога...?

Мили заговоря, все едно разказва приказка.

МИЛИ

Беше призвание... И трите ми деца умряха преди да станат на 2 години, едно след друго. Двете от малария, едно от тиф. Тогава сънувах сън и Господ ми се яви и ми проговори "Погрижи се за децата ми."... И докато се чудех какво Бог иска да ми каже, сестра ми умря от СПИН и аз осинових двете ѝ най-малки деца. И си помислих, че това е, което иска Господ от мене. После трите ѝ по-големи деца имаха проблеми в училище и аз прибрах и тях. Взех всичките при мене. Тогава си загубих работата. После настанаха и "следизборните безредици и насилие",

всички се запасиха с храна и се заключиха по къщите си. И ние направихме същото. Заключихме се у дома. Без никаква храна, гладувайки до смърт... Тогава се разгневих на Бога. Бях Му бясна... Ти била ли си гневна на Господ?

Елена я поглежда, но замълчава.

МИЛИ

"Дай ми храна! Дай ми работа! Какво искаш да направя, Господи?! Как искаш да се погрижа за децата Ти. Какво повече искаш от да направя?" Тогава се сетих за онези сираци, които идваха до видео магазина, в който работех преди, и реших да потърся сиропиталището им. Не знаех къде е, знаех само квартала. И така, от улица на улица, от врата на врата, го намерих и почуках. И господин Мат ми отвори врата и ми каза: "Жено, тебе Господ те праща!" И ми каза, че трябвало да пътува за няколко дни... И аз трябвало да се погрижа за децата в сиропиталището. И така останах. Аз, петте ми деца и още 150 деца. И там живея оттогава... И се грижа за децата на Господ.

Мили бавно се надига и си тръгва. Елена гледа след нея и затворената врата много дълго.

След това рязко става. Оглежда бъркотията наоколо ужасена.

Елена рязко разтваря завесите, светлината влиза в стаята.

Елена обръща листа хартия - това е рисунката, която Джомо я помоли да нарисува мечтата си.

НА ОСТРО:

105

ЕКСТ. ЦЕНТЪРЪТ НА НАЙРОБИ (КЕНИЯ) - ДЕН

105

Елена подава на Мат рисунката. Те са на покрива на сграда в центъра на Найроби. Трафикът на Найроби се вижда и чува под тях.

Елена се загръща плътно в червеното масайско одеало.

МАТ
Какво е това?

ЕЛЕНА
(на себе си)
Толкова много деца и само една майка... Не е честно... Просто не е честно! Децата не трябва да са на никого! Те... Те са сърцето на света.

Директорът въздиша тежко.

ЕЛЕНА
(на себе си)
Трябва да намеря още... майки.

МАТ
Как така "да намериш още майки"?

ЕЛЕНА
Не знам... Какво ако започна да обучавам местни артисти? Разбираш ли? Те ще работят със сираците постоянно... И няма да си тръгват.

МАТ
О, това е добра идея.

ЕЛЕНА
Нали?!

МАТ
А финансиране?

ЕЛЕНА
Европейски субсидии.

МАТ
Не. Няма да стане, защото не включва...

ЕЛЕНА
"европейски елементи". Прав си. Но имаме Бърт! Да!

Елена бързо си вади телефона.

МАТ
Елена...

Докато Мат успее да я спре, тя вече е набрала.

ЕЛЕНА

Ало, Бърт! Колко се радвам да те чуя. Как си?... Чуй ме - измислих как да развием проекта ни в Кения.

Елена пуска телефона на високоговорител.

БЪРТ (V.O.)

Елена... исках да ти кажа нещо, но въобще не ми е лесно. Знаеш колко много ме е грижа, но... съжалявам...

ЕЛЕНА

Какво искаш да кажеш?

БЪРТ (V.O.)

Бордът на НПО-то не се интересува вече от работата ти със сираците.

ЕЛЕНА

Моля?

БЪРТ (V.O.)

Проектът ти привлече много институции. Така загубихме видимостта на бранда.

ЕЛЕНА

Но тъкмо измислих по-добър начин и даже ще бъде по-евтино!

БЪРТ

Вече пренасочиха ресурсите към рибарски общности в Аляска... Съжалявам... Ще се справиш без тези пари.

Елена не отговаря, затваря телефона. Поглежда към директора.

ЕЛЕНА

Ти знаеше ли за това?

Мат кима тъжно.

МАТ

Често правят така.

НА ОСТРО/МИНАЛО Е ВРЕМЕ:

На покрив в центъра на Найроби, заобиколен от небостъргачи и недовършени строежи, сред варелите с вода и жици, стои сама фигурата на Елена в гръб, завита в **червено масайско одеало**.

Край Елена птици летят. Тя гледа залеза или града. Телефонът ѝ звъни. Тя не отговоря. Телефонът звъни настоятелно. Вдига.

ЛЕОН (V.O.)

Елена...

ЕЛЕНА

Леон, не започвай пак. Нищо не разбираш.

ЛЕОН (V.O.)

Елена, чуй... Научих за "раждането на майки"... Мога и знам как да ти помогна с това.

Пауза.

ЕЛЕНА

Благодаря ти.

Елена затваря, оглежда се.

Внезапно Елена се ухилва и както е увита в червеното масайско одеало започва да **подскача, високо, високо...** и все по-високо.

Радост е изписана на лицето ѝ – както при Масаите, когато празнуват победа след инициацията за воини.

СКОК ВЪВ ВРЕМЕТО/СЛЕД ГОДИНИ:

ЕЛЕНА ПАНАЙОТОВА, на 50 (кадри с реалния персонаж, на чийто живот е базирана тази история), шофира сама джип по прашните пътища на Кения. Косата ѝ е прошарена. *Усмивката не слиза от лицето ѝ в цялата сцена.*

Следваме я в гръб, в джипа,

– по стръмния хълм към гетото,

– към сцената.

ТЕКСТ ВЪРХУ КАРТИНАТА:

Проектът „Артисти за деца“ е създаден и ръководен от Елена Панайотова от 2003 до 2016 в България и от 2011 до 2016 в Кения.

Театралната академия включва 5000 сираци и "деца от улицата" и над 300 артисти от Европа и Африка.

През 2016 програмата е подкрепена от ЮНЕСКО.

Много от обучените артисти продължават дейността в Африка и в Европа.

108

ЕКСТ. ХЪЛМ НАД КИБЕРА (КЕНИЯ) – ДЕН

108

Елена пристига на поляна с гледка към цяла Кибера. Текат последни подготовки за големия Фестивал на бъдещето.

Мат я забелязва, вдига бидона, на който седи и идва до нея с него. Той я прегръща топло.

ДИРЕКТОР НА СИРОПИТАЛИЩЕТО
Здравей! Асанте сана!

ЕЛЕНА ПАНАЙОТОВА
Асанте сана! Радвам се да те видя,
Мат!

ДИРЕКТОР НА СИРОПИТАЛИЩЕТО
И аз се радвам да те видя.
Поздравления за театралните награди.
Не знаех, че ще идваш.

ЕЛЕНА ПАНАЙОТОВА
... И аз не знаех.

Мат се усмихва и я води към свободна пейка пред сцената.

Двамата гледат започващото представление.

Директорът я поглежда.

ДИРЕКТОР НА СИРОПИТАЛИЩЕТО
Как си ти, Елена?

Елена искрено отговаря–

ЕЛЕНА ПАНАЙОТОВА
Щастлива съм, Мат.

Елена поглежда напред. Деца в костюми танцуват на сцената.

Няколко деца наобикалят Елена и започват нежно да галят русата ѝ коса с малките си тъмни ръчички. Тя затваря очи.

Това е. Всичко друго е на пауза...

ЕЛЕНА ПАНАЙОТОВА (И.К.)

И разпознавам след малко, че това са децата на децата, с които ние сме работили, които тогава са били на шест. Изведнъж идват и казват „Аз сега си спомних! Аз съм бил на последната театрална академия в Широка лъка..."

СИН ПЛАТ, сякаш "небе", се вее над сцената.

ВИЗИОН: Под сцената, Елена Панайотова, стои сама и гледа небето-плат над нея.

109

ЕКСТ. ШИРОКА ЛЪКА (БЪЛГАРИЯ) – ДЕН

109

Терасата пред къщата в Широка лъка, където Елена взе решение да отиде за "няколко дни" в Африка по молба на Бърт. Гледка към Родопска планина. Елена, реалната, говори на камерата, смее се-

ЕЛЕНА ПАНАЙОТОВА

Така, че е интересно да видиш как са минали годините. А! И другото интересно беше вчера – като видях децата – върна ми се тази, не че е изчезвала някога, тази безкрайна, безусловна любов към децата – нещо, което много ме е движило...

(не може да продължи, гледа встрани)

Това ми е емоционално сега...

Извинявай. Защо, не мога да ти кажа, но за мен... децата винаги са били най-важното. Те...

(плаче)

Преди да пораснем и да станем тинейджъри, има една чистота и приемане на духа, които е много важно да запазим. Съжалявам, сега ще се овладее. Не знам защо така ме вълнува. Та...

Екранът постепенно и бавно започва да става черен. Последните думи на Елена са на тъмно.

ЕЛЕНА ПАНАЙОТОВА

Има хора, които още помнят. Когато всички си отидат, и няма да помнят, ще стане това, което става в „Малката русалка“ – разтваряш се в небитието. Обаче това, което си преживял с чиста радост в мига, там където те е водил духа, това остава – остава и след като вече те няма материално.

КРАЙ.